

● પ્રવચનકાર ●

પૂ. આ. શ્રી સુખોદસૂરિ. મ.

ના વિનય

પૂ. મુનિરાજ શ્રી અરૂણવિજય. મ.

પાપ નો સજા ભારે

જીવ

તિર્યચગતિ

પાપની સજા ભારે

વિ. સં. ૨૦૪૬
માગસર સુદ-૧૨

(૨૦)

તા. ૧૦-૧૨-૮૬

११. श्री कल्याणुभाई सी. गांधी
१२. श्री नरेशभाई रतीवाल परीष
१३. श्री यंद्रकान्त रतीवाल
१४. श्री डेमेन्द्रभाई रमणुवाल
१५. श्री जयंतिलाव केशववाल वडील
१६. श्री रसीकवाल केशववाल
१७. श्री अङ्गुभाई जयंतिलाव हवाल
१८. श्री अङ्गुभाई साराभाई
१९. श्री सुरेन्द्रभाई शान्तीवाल
२०. श्री प्रमोदभाई त्रीकमवाल
२१. श्री रमेशचंद्र भक्तवाल वपारीया
२२. श्री भाणुभाई यीमनवाल
२३. श्री मुकुंदभाई नवीनचंद्र संधवी
२४. श्री जयंतभाई राजेन्द्रभाई
२५. श्री विनोदभाई भणीवाल (डा.ओ.एट)
२६. श्री अजयभाई भडेन्द्रभाई (डा.ओ.एट)
२७. श्री जयेशभाई चंपकवाल भणुसाली (डा.ओ.एट)

(सुनीम श्री रमेशभाई सी. शाह)

नम्र सूचन

इस ग्रन्थ के अभ्यास का कार्य पूर्ण होने ही नियत
समयावधि में शीघ्र वापस करने की कृपा करें,
जिससे अन्य वाचकगण इसका उपयोग कर सकें.

પાપની સજા ભારે

પ. પૂ. ત્રિકાલજ્ઞાની, ત્રિલોકીશ ત્રિલોક પૂજ્ય, ત્રિલોકાચ નિવાસી, ત્રિલોકનાથ, ચરમતીર્થપતિ શ્રમણ ભગવાન શ્રી મહાવીર સ્વામીના ચરણારવિંદમાં નમસ્કારપૂર્વક.....

સોચ્ચા જાણહ કલ્યાણ, સોચ્ચા જાણહ પાવનં ।

ઉભયંપિ જાણહ સોચ્ચા, જ સેયં તં સમાચરે ॥

શ્રી દશવૈકાલિક આગમમાં અનંત ઉપકારી ભગવંતે કર્મભાવ્યું છે કે હે જીવ ? કલ્યાણના માર્ગને સારી રીતે સમજી વિચારીને જાણી લેવો, તેવી રીતે પાપના માર્ગને સારી રીતે સમજી વિચારીને જાણી લેવો, બંને માર્ગને સમજ્યા પછી જે શ્રેયસ્કર કલ્યાણકારી માર્ગ હોય તેને અપનાવવો, આચરવો. તેનું જ સમ્યગ્ આચરણ કરવું, તેમાં જ તારું કલ્યાણ છે. અનંત કરુણાસાગર પ્રભુની આ હિત શિક્ષા છે.

આવી રીતે ભગવંતે કલ્યાણનો જે શુદ્ધ સ્વરૂપ માર્ગ છે, જેવો છે. તેવો જ સ્પષ્ટ બતાવી દીધો છે. તેવી જ રીતે પાપનો જે માર્ગ છે જેવો છે, તેવો જ સ્પષ્ટ બતાવી દીધો છે. હવે આ બંને માર્ગને સારી રીતે સમજીને કયો આચરવો ? તે આપણા પર છોડ્યું છે. માર્ગ બે પ્રકારના છે, કયા માર્ગ પર જવું તે આપણે નક્કી કરવાનું છે.

બે માર્ગ :-

સંસારમાં બે પ્રકારના માર્ગ છે. પણ તે બંને જુદી જુદી દિશામાં જાય છે. એક માર્ગ છે જે સીધો મોક્ષ તરફ જાય છે. જે સીધો સરળ છે. માત્ર ૧૪ સોપાન [ગુણસ્થાનક] છે. આસાન છે, સાધ્ય છે. અને સર્વ લોકની ઉપર સુકુટસ્થાનરૂપ મોક્ષ છે. ત્યાં પહોંચાડે છે. જ્યારે બીજો માર્ગ બે પ્રકારનો છે. એક તો સીધો ઉપરના માર્ગનો

એકદમ ઉલ્ટો—જે સીધા અધોલોઠમાં નીચે નરકમાં લઈ જાય છે. જ્યાં કરોડો—અબજો—ખર્ચો—સાગરોપમ કાળ સુધી આત્માને ત્યાં રાખે છે. ઘણી જ દુઃખદાયિ વેદના—પિડાથી ભરેલું દુઃખમય જીવન ત્યાં છે. હાય—હાય કરતાં આંખોમાંથી નીરંતર આંસુની ધારા તો શું પરંતુ લોહીની ધારા વહાવતા, રોતા—ખૂમ પાડતા સાગરોપમનો કાળ પસાર કરવો પડે છે. કાંટા, કાંકરા—પથ્થરથી ભરેલો માર્ગ છે.

ખીજે માર્ગ જે પહાડી ઘાટીમાં ગોળ ગોળ ફરવા જેવો છે. ઉપરથી નીચે અને નીચેથી ઉપર તેવી રીતે ચઢ ઉતર કરતા જાઓ. ચડતા જાવ અને ઉતરતા જાવ અને તેવી રીતે ગોળ ગોળ ધુમતા જાઓ, થોડીવાર માટે એવું લાગે છે કે અમે ઉપર ચડી રહ્યા છીએ, ઘણા જ ઉપર જઈ રહ્યા છીએ. પરંતુ થોડી જ વાર માટે છે. ફરી પાછું નીચે જ ઉતરવું પડે છે. આ માર્ગ અત્યંત કઠીન [શું ચવડ ભરેલો] છે. આમાં અંતિમ કિનારો મળતો જ નથી અને ગોળ ગોળ ધુમતા ચાર ગતિમાં ભ્રમણ કરે છે.

ઉપરોક્ત બંને પ્રકારના માર્ગને ઓળખવો આવશ્યક છે. કારણ મનુષ્ય માર્ગ પ્રમાણે ચાલે છે. માર્ગ જે દિશામાં જાય છે તે દિશામાં જાય છે. આથી જતા પહેલા માર્ગ અને દિશા કઈ લેવી તેનો નિર્ણય કરી લેવો જોઈએ.

પાપનો અને કલ્યાણનો માર્ગ :-

પાપનો માર્ગ કાંટાનો માર્ગ, દુઃખદાયિ માર્ગ છે. શરૂઆતમાં થોડી ક્ષણો માટે એવો સારો મીઠો સુખદાયિ લાગે પરંતુ અંતમાં મહાદુઃખદાયિ લાગે છે. આમાં કોઈ શંકા નથી. પાપનો માર્ગ ક્ષણિક છે. થોડા સમય માટે પાપની પ્રવૃત્તિ થાય છે. પરંતુ સજ્જનો કાળ લાંબો છે, ૧ મિનિટમાં કરેલ પાપની સજ્જ સંલવ છે કે હજારો—લાખો વર્ષો સુધી લોગવવી પડે છે. કોઈને ચોરી કરવામાં ૧-૨ કલાક લાગે, કોઈપર બળાત્કાર કરવામાં ૧૦-૨૦ મિનિટ લાગે. પરંતુ જ્યારે પકડાઈ જાય અને સજ્જ આપવામાં આવે છે. ત્યારે કેટલી ૧૦ વર્ષની જેલ, ૨૦ વર્ષની જેલ, કઠાચ ઉમ્મરભર કેદની સજ્જ પણ આપવામાં આવે છે. કોઈ દેશોમાં બળાત્કારની ૧૦-૨૦ મિનિટની પાપ-પ્રવૃત્તિની સજ્જ ફાંસી દેવામાં આવે છે. સીધા જ ફાંસી પર લટકાવવામાં

આવે છે. હવે વિચારો કેમ? પાપની સખના સમયે પાપ કરતા કેટલો સમય લાગ્યો? ૧૦-૨૦ મિનિટ અથવા ૧-૨ કલાક આવું કોઈજોતું નથી. સખ દેવાના સમયે જજ સમય જોતો નથી, તે તો માત્ર પાપનો પ્રકાર જુએ છે. કેવું પાપ કયું છે? કેવા પ્રકારે કયું છે? કોણે કયું છે? કેમ કયું છે? આ પાપમાં તેણે કેટલાને નુકશાન કયું છે? ઇત્યાદિ કેટલીય વાતોનો વિચાર કરીને પછી પાપની સખ આપે છે. કોઈપણ સ્વરૂપે જોઈએ તો પાપનો માર્ગ જરૂર દુઃખદાયિ છે. આ નિર્વિવાદ છે.

જે પિતાએ કાંટાથી ભરેલો દુઃખદાયિ માર્ગને જોયો છે, અનુભવ્યો છે. તે માર્ગ પોતાના પૂત્રને કોણ બતાવે? હિતેક્ષુ પિતા તે કહેવાય જે સ્વયં પાપના દુઃખદાયિ માર્ગને જોઈને પૂત્રને કહે કે બેટા આ માર્ગ પર ન જાતો. આ મારો અનુભવ છે. મેં કેટલાય પાપ કર્યા છે અને દુઃખી બન્યો છું. આથી મારા જેવી તારી જીંદગી પણ દુઃખી ન થાય તે માટે ધ્યાન રાખજે, સમજદાર તે છે જે દીર્ઘદષ્ટિવાળો છે. ઘણા લાંબો વિચાર કરીને ચાલે છે. પોતાના હાથમાં ફલેશ કે ટોચાં લાઇટ રાખીને દૂર પ્રકાશ ફેંકીને ખાડો આદિ તો નથી ને? તે જોઈને ચાલે તે જ સાચો સમજદાર છે. રાત્રે અંધારામાં ગાડી ચલાવવાવાળા ચારસો-પાંચસો ફૂટ લાંબો પ્રકાશ ફેંકીને આગળ રસ્તો જોઈને પછી આગળ ચલાવે છે. તેવી રીતે આપણે પણ દીર્ઘદષ્ટિ બનીને ભવિષ્યનો વિચાર કરીને પ્રવૃત્તિ કરવી જોઈએ. આજ હું આ પાપ કરી રહ્યો છું પરંતુ ભવિષ્યમાં મારે દુઃખ સહન કરવું પડશે આજે તો પાપ કરતાં સમયે સારું લાગે છે પરંતુ તે દુઃખના દિવસ અથવા ભોગવવાના દિવસ આવશે ત્યારે શું કરીશ? હસતા હસતા કરેલા પાપ જ્યારે રોતા રોતા ભોગવવા પડશે ત્યારે શું થશે? વર્ષો સુધી પાપની સખ ભોગવવી પડશે શું થશે? એટલા માટે પાપ કરતા પહેલા પાપના પરિણામોનો વિચાર કરી લેવો જોઈએ તો સંભવ છે કે આવેલા પાપને ન કરવાનો સંકલ્પ પણ કરી શકો.

કલ્યાણનો માર્ગ પ્રભુએ બતાવ્યો છે. પાપનો માર્ગ સર્વથા ત્યાજ્ય છે. હેય છે તો તેની સામે કલ્યાણનો માર્ગ જોય છે, ઉપાદેય છે, આચરણીય છે, કલ્યાણકારી છે, સુખદાયિ છે. આથી પાપના વિકલ્પના રૂપમાં આ માર્ગ આચરવો સાચો છે. જે માર્ગમાં આગળ

ઉત્તરોત્તર પ્રગતિ છે, વિકાસ છે, શુદ્ધ-વશુદ્ધ છે. ભવ પરંપરાનો સંસાર ઓછો થઈ જાય છે. કર્મનું પ્રમાણ ઓછું થઈ જાય છે. તેથી આત્મકલ્યાણનો માર્ગ અપનાવવો જોઈએ. જેનું સુંદર સુવ્યવસ્થિત સ્વરૂપ સર્વજ્ઞ ભગવંતો એ બતાવ્યું છે, ગુણસ્થાનમાં ૧૪ ગુણસ્થાનક ચઢવાનો વિકાસવાદનો ઉત્તમ માર્ગ બતાવ્યો છે. આથી કયા માર્ગ પર જવું તે નિર્ણય આપણે સ્વયં કરવો જોઈએ. થોડા નીચેના દૃષ્ટાંતો જોઈએ જેથી આપણને વિશ્વાસ થાય કે કેવા પાપ કરવાથી કોને કેવી સજા ભોગવવી પડી.

કરેલા પાપોની સજા :-

જેવા પાપ કરવાથી જે કર્મ બંધાય છે. તેનો ઉદય આવવાથી તે દુઃખોને, તે સજાને ભોગવવી પડે છે. કર્મસત્તાના ઘરમાં ચાહે રાજા હોય કે રંક હોય, ચાહે તીર્થંકરનો જીવ હોય કે પછી સામાન્ય જીવ હોય કોઈના માટે વધારે ઓછું નથી હોતું. કર્મસત્તા આગળ કોઈ નાતું મોટું નથી. કર્મસત્તાના ઘરમાં તો કરેલા પાપ અનુસાર જીવ પોતે સજા પામે છે. ઉદાહરણ માટે થોડા દૃષ્ટાંત સંક્ષેપમાં જોઈએ.

(૧) ભગવાન ઋષભદેવના જીવે પોતાના પૂર્વ ભવમાં કોઈ બળદના મુખ પર શિકુ બાંધવાની સલાહ આપી અને ખેડૂતે તે પ્રમાણે કર્યું. આ પાપના કર્મની સજા તેમને ૧૩ માં ભવમાં મળી, જ્યારે ઋષભદેવ ભગવાને દીક્ષા લીધી ત્યારે તે અંતરાયકર્મ ઉદયમાં આવ્યું, અને ૪૦૦ દિવસ સુધી આહાર પાણી ન મળ્યા.

(૨) મરીચિના ત્રીજા ભવમાં મહાવીરસ્વામીના જીવે કુળમદ્દ કરીને નીચગોત્ર કર્મ બાંધ્યું અને ૫, ૬, ૮, ૧૦, ૧૨ અને ૧૪ આટલા ૬ ભવ બ્રાહ્મણના યાચક કુળમાં જન્મ લેવો પડ્યો. ત્યાં પણ ફરી ત્રિદંડી થતા જ ગયા. તથા ૮૨ દિવસનું બાકી રહ્યું હતું તે કર્મ તેમના અંતિમ ૨૭ મા ભવમાં દેવાનંદાની કુક્ષીમાં ૮૨ દિવસને માટે જન્મ ધારણ કરવો પડ્યો. જેવી રીતે કર્મ બાંધ્યું હતું તેવી રીતે કર્મએ સજા કરી.

(૩) ૧૫માં ત્રિપુષ્પ વાસુદેવના ભવમાં શય્યાપાલકના કાનમાં ગરમ ગરમ તપતું શીશુ નખાવીને જે પાપ કર્યું તેનું ફળ તેમને ૨૭માં ભવમાં ભોગવવું પડ્યું. જેમાં કાનમાં ખીલા ઠોકાયા અને

સિંહને ફાડીને મારવો આદિ જે પાપ કર્યું હતું તે પાપોની સજા લોગવવા માટે સાતમી નરકમાં જવું પડ્યું.

(૪) મગધ સમ્રાટ શ્રેણિક જેવા રાજાએ ગર્ભિણી હરિણીનો શિકાર કરીને એ જીવોનો વધ કરીને પ્રાણાતિપાતનું જે ભયંકર પાપ કર્યું હતું તેની સજા લોગવવા માટે તેમને પહેલી નરકમાં જવું પડ્યું. ત્યાં ૮૨ હજાર વર્ષ સુધી મહાવેદના સહન કરશે. જો કે તીર્થંકર નામ કર્મ પછીથી બાંધ્યું હતું છતાં પણ કરેલા પાપ ક્યાં છૂટી શકે છે? એટલા માટે નિયમ છે કે.

“કૃતં કર્મં અવશ્યમેવ મોક્તવ્યં કલ્પકોટિ શતૈરપિ”

કરોડો વર્ષ વીતી જાય તો પણ કરેલા નિકાચિત કર્મ તો અવશ્ય લોગવવા જ પડે છે. હવે ૮૪ હજાર વર્ષ નરકમાં પૂર્ણ કરીને ત્યાંથી નીકળીને ભરતક્ષેત્રમાં આવીને તીર્થંકર બનશે.

(૫) મુનિ મહારાજને રસ્તામાં ચાલતા સમયે પગનીચે દેડકો આવી ગયો. એક જીવની હિંસા થઈ ગઈ તો પણ પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત ન કર્યું અને ઉપરથી શિષ્યને દંડો લઈને મારવા દોડવાનું પરિણામ એ આવ્યું કે રાત્રે અંધારામાં થાંભલા સાથે અથડાયા. માથું કૂટ્યું અને ભયંકર ક્રોધમાં મરીને તાપસ બન્યા. ત્યાં પણ ભયંકર ક્રોધના કારણે મરીને તિર્થંચગતિમાં ચંડકૌશિક નામના સર્પ બન્યા, જીવોને કેટલાય પાપોની સજા લોગવવા માટે તિર્થંચ પશુ પક્ષીની ગતિમાં જન્મ લેવો પડે છે.

(૬) સુભુમ ચક્રવર્તી અતિલોભમાં મરીને ૭ મી નરકમાં ગયા.

(૭) કોણિક રાજાએ પોતાના પિતા સમ્રાટ શ્રેણિકને જેલમાં નાંખીને આબૂક માર્યા. પિતાને મારવાના ભયંકર પાપ અને બીજા પણ પાપના પરિણામરૂપે ૭ મી નરકમાં જવું પડ્યું.

(૮) બ્રહ્મદત્ત ચક્રવર્તીએ કેટલાય બ્રાહ્મણોની આંખો ફેડાવીને દરરોજ સવારે તેને મસળવાનું જે મહાભયંકર પાપ કર્યું અને નિર્બ્રહ્મ પૃથ્વી કરવાનું હિંસાનું જે પાપ કર્યું તેના ક્રોધ સ્વરૂપે ૭ મી નરકમાં જવું પડ્યું.

(૯) રાજકુમારીના જન્મમાં પોપટની પાંખ કાપીને જે પાપ કર્યું હતું તેની સજા એવી થઈ કે પોપટનો જીવ શંખરાજ બન્યો અને રાજકુમારી રાણી કલાવતી બની. ત્યારે શંખરાજ એ રાણીના બે હાથ કપાવ્યા. Tit for Tat “ શઠં પ્રતિ શાઠ્ય ” જેવાને તેવુંનો નિયમ કર્મસત્તા ના ઘરમાં વ્યવસ્થીત ચાલે છે.

(૧૦) વેગવતીએ મુનિ પર એવું કલંક લગાવ્યું હતું કે તેને ૧૩ માં અભ્યાષ્યાનના પાપની સજા એવી લોગવવી પડી કે મહાસતી સીતાના જન્મમાં ઘોળીની સામાન્ય વાતના નિમિત્તે રાજા રામ-અંદ્રજીએ કાઢી મૂકી. ગર્ભવતી સીતાને ઘર-પરિવાર બધું છોડીને નીકળી જવું પડ્યું, અને જંગલમાં આશ્રમમાં લવ-કુશને જન્મ આપ્યો. પાપે પોતાનું કાર્ય સમયસર કર્યું.

(૧૧) સાધવીજીનું મન હીરામાં રહી ગયું. અતિમોહ હતો. આથી મરીને ઉપાશ્રયમાં ગરોળી બનીને ભટકવું પડ્યું.

(૧૨) નંદમણિકાર શેઠના લવમાં ચોવીહારા અક્રમમાં રાત્રે પાણી પીવાનું મન થયું, આર્તધ્યાનમાં આયુષ્ય બાંધ્યું. મરીને પાણીની વાવમાં દેડકા તરીકે ઉત્પન્ન થયા. મનના પાપથી પણ કેવી ગતિ થાય છે ?

(૧૩) કમઠે પ્રથમ લવમાં વૈર વૈમનસ્યનું નિયાણું બાંધીને પોતાના સગાભાઈ મરુભૂતિને માર્યો પણ ખરો અને લવિષ્યમાં મારતો રહીશ આવી નિયાણા વૃત્તિથી મનુષ્ય હત્યા અને મુનિ હત્યાનું પાપ કરીને કેટલીયવાર નરકમાં ગયો.

(૧૪) અગ્નિશર્મા અને ગુણસેનના સમરાદિત્ય ચરિત્રમાં શું થયું? અગ્નિશર્મા ગુણસેનને લવોલવ મારવાનું નિયાણું કર્યું હતું. તેના પરિણામે તે મારતો જ રહ્યો, તે મનુષ્ય હત્યા અને મુનિહત્યાના પાપોની સજા લોગવવા વારંવાર એક એકથી ભારે સજા લોગવવા નરકમાં જતો હતો.

(૧૫) દેરાણી જેઠાણીના સંબંધમાં ભગવાનની પ્રતિમા કચરામાં ફેંકીને સતાવવાનું જે પાપ કર્યું તેના ફળ સ્વરૂપ મહાસતી અંજનાને ૧૨ વર્ષ પતિનો વિયોગ સહન કરવો પડ્યો.

જેવા પ્રકારના પાપ કર્યા હોય તે પ્રકારે સમય પાકતા તે પાપોની સજા લોગવવી પડે છે. મહાવીર સ્વામીએ અંતિમ દેશના ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રના ક્રમપયડી અધ્યયનમાં કહ્યું છે કે—“કઢાળ કમ્માણ ન મોક્ષોત્તિ” કરેલા કર્મોથી કોઈ છૂટકારો નથી. અર્થાત્ જેવી રીતે પાપ કર્યા છે અને જેવા કર્મ બાંધ્યા છે. તેવાથી કોઈ છૂટકારો થઈ શકતો નથી. બચીને કર્યા ભાગશે. આખરે પાપની સજા તો લોગવવી જ પડે છે. તેમાં અંશમાત્ર શંકાને સ્થાન નથી,

યદુપાત્તમન્ય જન્માનિ શુભમશુભં વા સ્વકર્મ પરિણ્યા ।

તત્ત્વક્રમન્યથા નૈવ વાતુર્ દેવાસુરૈરપિ હિ ॥

પોતાની કર્મ પરિણતિ અથવા પાપ વૃત્તિથી ગયા જન્મમાં જે પણ સારા-ખરાબ પુન્ય અથવા પાપકર્મ ઉપાર્જન કર્યા છે, તેને દેવતા કે અસુરો સાથે મળીને પણ કોઈપણ રીતે નાશ કરી શકતા નથી, જેવા કર્મ કર્યા છે, તેવા ફળ તેવી સજા લોગવવી જ પડશે.

સજા કે ફળ દેવાવાળો ઈશ્વર નથી :-

પાપ આપણે કરીએ અને પાપનું ફળ દેવાવાળા ઈશ્વરને માનવામાં આવે તે યોગ્ય નથી. ઈશ્વર એક માત્ર પરમવિશુદ્ધ સ્વરૂપમાં આરાધ્ય છે. આપણી કર્મ નિર્જરામાં આલંબન રૂપ છે. તે આપણા કરેલા પાપોને માફ કરવાવાળા નથી, કે પાપનું ફળ આપવાવાળા કે સજા આપવાવાળા પણ નથી. તમે પાપ કરો અને તે કેમ માફી આપે? સારુ, માનીલો કે પાપ માફ કરે છે. તો તે ઈશ્વરનું સ્વરૂપ કેવું હશે? ઉઠાહરણ માટે એક મનુષ્યે કોઈનું ખૂન કર્યું પછી તે ઈશ્વરની ઉપાસના કરીને પ્રાર્થના કરે અને કહે કે હે ભગવાન! મને ક્ષમા કરો! અને માનીલો કે ઈશ્વર તેનો અપરાધ માફ કરી દે તો, ખૂની ને માટે ઈશ્વર સારો સિદ્ધ થશે પરંતુ જે બિચારો મરી ગયો છે, તેના માટે ઈશ્વર કેવા સિદ્ધ થશે? તે મરવાવાળો પણ બીજા જન્મમાં જઈને ઈશ્વરને પ્રાર્થના કરતો કહે કે હે ભગવાન! આપ મારા હત્યારાને કૃપા કરીને માફ ન કરતા. હું તેને મારીને બઢલો લેવા માંગુ છું. અને આપ માફ કરવાવાળા છો તો મને પાપ હત્યાનું જે પાપ લાગે તેને આપ માફ કરી દેજો. હવે ઈશ્વર શું જવાબ આપશે? અને લોકોમાં ખોટી ધારણા ફેલાય બંધ કે ગમે તેવું ખૂન

કરો, ગમે તેવું પાપ કરો પણ ઇશ્વરના હરબારમાં જઈને માફી માંગી લઈશું. ખૂબ રડતા રડતા પ્રાર્થના કરતા ઇશ્વરના ચરણોમાં પડી જઈશું. ઇશ્વર તો દયાળુ, કડુણાળુ છે. તેથી અમારા ઉપર દયા કરશે, માફ કરી દેશે અને અમે પાપથી છૂટકારો મેળવશું. શું આ માન્યતા કે ધારણા સાચી છે ? આજકાલ આવી માન્યતાથી લોકો ચર્ચામાં, મસ્જિદમાં અને મંદિરમાં જાય છે અને પોતાના પાપોની માફી માંગતા ઇશ્વરના ચરણોમાં પ્રાર્થના કરે છે, ચાચના કરે છે. ફરી પાપનો માર્ગ ખુલ્લો થઈ જાય છે. પછી તો સબનો પ્રશ્ન જ રહેતો નથી. પછી તો પાપના ભય જેવું રહેશે જ નહિ અને રાજ-ખુશીમાં ખુલ્લે ખુલ્લુ પાપ કરશે. આનો અર્થ એ થયો કે ઇશ્વર પાપીઓને, હત્યારાઓને પ્રેતસાહન દેવાવાળા સિદ્ધ થયા, હવે પાપીઓને ખુલ્લો રસ્તો મળી જાય. લોકો હરરોજ પાપ કરશે અને ઇશ્વર પાસે હરરોજ ચર્ચા, મસ્જિદ કે મંદિરમાં જઈને માફી માંગી લેશે. કહેવાય છે કે ઇશ્વર તો સર્વત્ર વ્યાપ્ત છે. પછી તો મંદિરમાં જવાનો સવાલ જ ક્યાં છે ? ક્યાંય પણ માફી લેશે. પછી તો કોઈપણ મનુષ્ય પાપથી ડરશે જ નહિ અને પાપના પ્રમાણની મર્યાદા રહેશે જ નહિ, એટલા માટે આ બધી મિથ્યા માન્યતા છે, ખોટી છે. મનુષ્યોથી ઉત્પન્ન થયેલી ભ્રમણા છે.

તેવી જ રીતે પાપ કરીને પાપની સજા-ફજા દેવાવાળા પણ ઇશ્વરને માનવા તે પણ ઇન્દ્રજાળ છે. જો ઇશ્વર માફ કરવાવાળા ક્ષમા દેવાવાળા છે તો પાપના ફજા દેવાવાળા ભગવાનની આવશ્યકતા કેમ પડી ? શું ઇશ્વરે બધાને માફ કર્યા નહિ એટલે ? તો શા માટે બધાને માફ ન કર્યા ? ઇશ્વર તો દયાના સાગર છે, કડુણાળુ છે તો પછી બધાને કેમ માફ ન કર્યા ? તો શું ઇશ્વર પક્ષપાત પણ કરે છે ? અરે જો પક્ષપાત કરે છે તે સ્વાર્થી કહેવાય છે તો શું ઇશ્વરને પક્ષપાતી-સ્વાર્થી માનશો ? એક ને માફ કરે છે અને એકને માફ નથી કરતા અને સજા કરે છે ? આતો સ્વાર્થવૃત્તિ, પક્ષપાતવૃત્તિ, માનવીવૃત્તિ છે. જો મનુષ્યનો સ્વભાવ છે તે જ કદાચ ઇશ્વરનો સ્વભાવ હોય. તો ઇશ્વર અને મનુષ્ય વચ્ચે અંતર ક્યાં રહ્યું ? તો મનુષ્ય મનુષ્ય જ કેમ કહેવાય છે ? તો કાલથી મનુષ્યને પણ ઇશ્વર કહેવાનું શરૂ કરો. તેવી રીતે ઇશ્વરને પણ સ્વાર્થી, પક્ષપાતી મનુષ્ય કહેવાનું શરૂ કરો. તો પછી મનુષ્યને ઇશ્વર માનવો જ પડશે. જો કે મનુષ્ય પ્રત્યક્ષ

હેખાય છે. ઈશ્વર પ્રત્યક્ષ દેખાતા નથી. તો પછી ઈશ્વરને માનવાની આવશ્યકતા કેમ ? જ્યારે સમાનગુણુ દોષ સમાન સ્વભાવ છે તો મનુષ્યને જ ઈશ્વર માનવો જોઈએ. આવી રીતે ઈશ્વરની સત્તા ઉડી જશે. ઈશ્વરનું અસ્તિત્વ જ નહિ રહે, અને આજનો મનુષ્ય કેવો છે ? કેટલા પાપો તેના જીવનમાં થઈ રહ્યા છે ? કેટલી હીન કક્ષાના પાપો કરી રહ્યો છે ? આવા મનુષ્યને ઈશ્વર માને તો તે ઈશ્વરનું સ્વરૂપ પાપીનું થઈ જશે. અને તે જ પાપી સિદ્ધ થશે તો ખીજના પાપને કેવી રીતે માફ કરશે ? અને ઈશ્વરના પાપને માફ કરવાવાળા ખીજ ઈશ્વરને માનવા પડશે. તેના પણુ ખીજ અન્ય ઈશ્વર એમ અનંત ઈશ્વરની કલ્પના કરવી પડશે. અને જેટલા મનુષ્ય તેટલા ઈશ્વર માનશુ તો અનેક ઈશ્વરની કલ્પના પણુ કરવી પડશે. અને આ અનેક ઈશ્વરની કલ્પના માનવા લાગશે તો ઈશ્વર એક જ છે તે પક્ષ ઉડી જશે અને અનેક ઈશ્વરની કલ્પના માનશે તો મુઠ્ઠે મુઠ્ઠે મર્તિમિન્ના ના મતથી કોઈ સિદ્ધાંતનો ધર્મ નિશ્ચિત એક સ્વરૂપમાં નહિ રહે.

આવી રીતે ઈશ્વરને માફ ન કરવાવાળા માનો, નહિ...નહિ... ઈશ્વર પાપની ક્ષમા દેતા નથી, માફ કરતા નથી એવું માનશે તો વ્યવહારમાંની ઈશ્વરની માન્યતા જ ઉડી જશે. લોક-વ્યવહારમાં ઈશ્વરની ઉપાસના ઉડી જશે. જો તમે ઈશ્વરને ફક્ત પાપની સજા દેવાવાળા માનશે તો ઈશ્વરની ઉપર દયાળુ કરુણાળુ નથી, કુર છે તેવા આરોપ આવશે અને ઈશ્વરનું સ્વરૂપ વધારે વિકૃત થશે, ઈશ્વર પાપની સજા દેવાવાળા છે એવું માનવાથી કાદવ ઉઠાવીને ફેંકવાવાળાના પાપ કાદવથી જ ગંદા થશે. વળી ઈશ્વરને પાપીને પાપની સજા કરતા મારપીટ કરવાના સમયે કષાય કરવો પડે, અધ્યવસાય બગડે કે લેશ્યા બગડવાથી પાપદોષ-લાગશે. આ પાપો લાગવાથી જો ઈશ્વર જ પાપથી ભારે થઈ જશે તો પછી શું થશે ? અને ઈશ્વર દરરોજ કેટલા પાપની સજા આપશે ? જો લાખો, કરોડોને દરરોજ પાપના ફળની સજા કરે તો ઈશ્વરને દરરોજ કેટલા પાપ લાગે ? જેવી રીતે પોલીસ અથવા જેલર કોઈ અપરાધી ચોરને કોરડા, હાંટર, ચાબુક મારે અથવા ઘોડાગાડી ચલાવવાવાળા જેવી રીતે ઘોડાને ચાબુક મારે છે તો શું મારવાના સમયે કૂરતા નહિ વધે ? ગુસ્સો નહિ આવે ? અધ્યવસાય-લેશ્યા વિકૃત અશુભ નહિ થાય ? અને થશે તો ઈશ્વરને

કેટલું પાપ લાગશે? જો ઈશ્વર આટલા પાપોથી ભારે થશે તો તેમના પાપના ફળની સજા કોણ આપશે? પછી તમે બીજા ઈશ્વરને ફળ દેવાવાળાના સ્વરૂપમાં કલ્પના કરીને માનશો તો પણ તેમના પાપની સજા માટે ત્રીજા ઈશ્વરને માનવા પડશે. આ ત્રીજા ઈશ્વરના પાપના ફળને પણ ચોથા ઈશ્વર, અને ચોથા માટે પાંચમા ઈશ્વરને, એમ સો, હજાર લાખ, કરોડ, અસંખ્ય અને અનંત ઈશ્વરની કલ્પના કરવી પડશે. આવી રીતે ઈશ્વરનું સ્વરૂપ ખરેખર બદલાય જશે. કોઈ નિશ્ચિત સ્વરૂપ નહિ રહે. તો પછી આપણે કોની ઉપાસના કરીશું? પછી આવા પાપથી ભારે થયેલા ઈશ્વરની ઉપાસના કરવાનું મન જ નહિ થાય. વાત પણ સાચી છે. આવા પાપથી ભારે થયેલા ઈશ્વરની ઉપાસના કોણ કરે? તો તો પાપથી ભરેલ લાખો લોકો સંસારમાં છે તેઓની જ ઉપાસના કેમ ન કરીએ? આવી રીતે ફરી મનુષ્યને ઈશ્વર માનવાની મુશ્કેલી ઉભી થશે. ફરી ઈશ્વરના અસ્તિત્વ માટે મુશ્કેલી ઉભી થશે. ઈશ્વરનું કોઈ સ્વરૂપ નહિ રહે. આવું સ્વરૂપ માનીએ તો પરમાધામીને પણ ઈશ્વરના સ્વરૂપમાં માનવા પડશે. કારણ કે તે પરમાધામી બધાને પાપની સજા દેવાવાળા છે. તે પરમાધામી ખરેખર ઈશ્વરના સ્વરૂપમાં સિદ્ધ થશે. પણ ફરી તે યુક્તિ બધા લગાવશે. પરમાધામીને પણ પાપ તો લાગે જ છે. તો પછી તેના પાપની સજા દેવાવાળા કોને માનવા? શું બીજા પરમાધામીને માનવા? નહિ, પરમાધામી મરીને ફરી પરમાધામી નથી બનતા અને ફરી તરત નરકમાં નથી આવતા. તે તો અંડગોલિક મનુષ્ય બનીને સમુદ્ર કિનારે ઉત્પન્ન થાય છે. મચ્છીમાર તેને પકડીને ઘંટીમાં ઘઉંની જેમ દળે છે. તો શું પરમાધામીને તેના પાપની સજા દેવાવાળા મચ્છીમાર છે. તેમ માનવું? તો પછી મચ્છીમારને કોણ સજા આપશે? તેને તેના પાપના ફળની સજા દેવાવાળા કોને માનવા? પછી તમે કહેશો! ઈશ્વરને! ઈશ્વરને પાપ લાગ-

વાથી સજા દેવાવાળા કોણુ ? ફરી પરમાધામીને ? આવી રીતે પરમાધામીને ઇશ્વર માનવાથી આપત્તિ આવી પડે અને પરમાધામીનું રૂપ સ્વરૂપ તો કેવું દેખાય છે તે ચિત્રમાં જુઓ. તે તો નરક પૃથ્વીમાં રહે છે. પછી વૈકુંઠની સત્તા ઉડી જશે. આવી રીતે અનેક દોષોથી ઇશ્વરનું સ્વરૂપ દુષિત થશે. આથી સૌથી સારો નિર્દોષ પક્ષ એ છે કે ઇશ્વરને આપણા પાપની માફી દેવાવાળા કે પાપની સજા દેવાવાળા ન માનવા. ‘કર્મસત્તા’ ને જ માનીએ તો જ બધા દોષો દૂર થશે. કોઈ આપત્તિ નહિ રહે.

કર્મસત્તાનું સ્વરૂપ

કર્મસત્તા કોઈ ઇશ્વર અથવા મનુષ્યના આકાર સ્વરૂપમાં નથી. આ કોઈ ઇશ્વરનું બીજું પર્યાયવાચી નામ નથી. અને જગન્નિયતાનું વૈકલ્પિક નામ નથી. આ કોઈ ઉપર વૈકુંઠમાં રહેવાવાળી, કે નરકમાં રહેવાવાળી, કે પરમાધામીના રૂપમાં રહેવાવાળી કોઈ સત્તાનું નામ નથી. આથી કર્મસત્તાને પરમાધામી ન માનો. અને તેનો પોલીસ રૂપે કે જેલર કે મનુષ્યના રૂપમાં આકાર વિશેષ નથી તેવું માનવામાં ઘણી ભૂલ છે. હવે જ્યારે ઇશ્વરાદિ સ્વરૂપમાં કર્મસત્તા નથી. તો કર્મસત્તાની પાસે મને માફ કરો, મને ક્ષમા કરો તેવી માફી માંગો તે પણ યોગ્ય નથી. કર્મસત્તાને કોઈ પાપ લાગવાનો સંભવ નથી. તે નરકમાં રહેતી નથી, તે વૈકુંઠમાં રહેતી નથી, આ કયાંય પણ રહેતી હોય તો કર્મ કરવાવાળાના આત્મા સાથે જ રહે છે અને તે પણ આત્મા કર્મ પ્રગતિ કરે તો જ રહે છે નહિતર નહિ. મોક્ષમાં રહેલ સિદ્ધાત્મા-મુક્તાત્મા કોઈ પુન્ય પાપની પ્રવૃત્તિ કરતા નથી. તેથી તેમને કર્મ લાગવાનો કોઈ પ્રશ્ન જ

નથી. આથી કર્મસત્તા કોઈ સર્વોપરી સત્તા નથી જે પોતાનું ધાર્યું કરી શકે. મુક્તાત્માની વાત છોડો. આજ આપણે કોઈ પાપ ન કરીએ તો આપણને પણ કર્મ નહિ લાગે. અને જો સાધુ-સંત-મહાત્મા પણ જો આ પ્રકારે પાપ કર્મ કરશે તો નિશ્ચિત સ્વરૂપમાં તેમને પણ પાપ કર્મ લાગશે. જીવ અનાદિ અનંતકાળથી કર્મના અજબ ચક્રાવામાં પરિભ્રમણ કરી રહ્યો છે. “કર્મ નચાવે તિમ હી નાચત...” સમસ્ત વિશ્વના વિશાલ ધરાતલ ઉપર અવલોકન કરતા અનેક પ્રકારની વિષમતા વિવિધતા અને વિચિત્રતા નજરે પડે છે. એક રાજા બીજો રાંક, એક ગવર્નર તો બીજો તવંગર, એક અમીર તો બીજો ગરીબ, એક સુખી તો એક દુઃખી વગેરે અનેક પ્રકારની વિષમતા અને વિચિત્રતા સંસારમાં જોવા મળે છે. એક જ છોડમાં રમણીય ગુલાબ છે અને અણીદાર કાંટા પણ છે. એક પથ્થર કાળો છે તો બીજો હીરા તરીકે છે, એકેન્દ્રિય થી પંચેન્દ્રિય મનુષ્ય સુધી ચારે ગતિમાં વિચિત્રતા જોવા મળે છે. તેનું કારણ છે “કર્મસત્તા”. જીવ રાગદ્રેષાદિ પ્રવૃત્તિથી શુભ કે અશુભ સારી કે ખરાબ જે જે પુન્ય પાપની પ્રવૃત્તિ કરે છે તે અનુસાર કર્મ બંધાય છે. આ કર્મસત્તાનો જન્મ ક્યાં થયો? પાપ પ્રવૃત્તિમાંથી થયો છે. આથી જીવ પાપ કરીને આ કર્મસત્તાને જન્મ આપે છે. આ પાપના પ્રકાર ૧૮ છે. જેનું વર્ણન આગળના વિવેચનમાં ઘણું કર્યું છે.

અહિ કાર્ય કારણ ભાવ સંબંધ છે. જન્ય-જનક ભાવ સંબંધ છે. માટી કાર્ય છે ઘડો કારણ છે. અગ્નિ જનક છે ધુમાડો જન્ય છે. તેવી રીતે પાપ પ્રવૃત્તિ જનક પણ છે અને કર્મ જન્ય છે. પાપપ્રવૃત્તિ કારણનો મુખ્ય કર્તા જનક જીવ પોતે છે. જીવ જન્ય કર્મ છે. હવે મારા દ્વારા કરેલા પાપથી ઉત્પન્ન થયેલ કર્મ મારા કર્મ કહેવાશે. તે બીજાને નહિ લાગે, ને બીજાના નહિ બને. અને બીજાના નિમિત્તે જો પાપ કરીએ અને કર્મ લાગે તો પણ તે જીવને પોતાને જ ભોગવવું પડશે. બરાબર જ કહ્યું છે કે

પુરુષઃ કુરુતે પાપં બન્ધુ નિમિત્તં વપુર્નિમિત્તં વા ।

વેદ્યતે તત્સર્વં નરકાદૌ પુનરસાવેકઃ ॥

સગા-સંબંધી, ભાઈ આદિના નિમિત્તે અથવા પોતાના શરીરના નિમિત્ત કારણથી જો કોઈ જીવને જેના નિમિત્તે પાપ કર્મ બંધાય છે

તે બધા કર્મની સજા ભોગવવાના સમયે તે એકલો જ ફળ ભોગવે છે, દુઃખ પામે છે. આથી આપણા સુખ દુઃખ ના કર્તા આપણે પોતે જ છીએ. કહ્યું છે કે

જાનામ પાપં ન ચ મે નિવૃત્તિર્જાનામિ પુણ્યં નચ મે પ્રવૃત્તિ ।
કેનાપિ મૂતેન હૃદિ સ્થિતેન, વ્યાદિચયતે ચત્તદહં કરોમિ ॥

દુર્યોધન મહાભારતમાં ઉપરોક્ત શ્લોક બોલતા કહી રહ્યો છે કે હું પાપને જાણું છું છતાં પણ હું પાપથી નિવૃત્ત થઈ શકતો નથી અને પુન્ય કાર્યને પણ જાણું છું છતાં પણ તેમાં મારી પ્રવૃત્તિ નથી થતી. એવું લાગે છે કે હૃદયમાં અર્થાત્ શરીરમાં રહેલા કોઈ દ્વારા જે કાંઈ કરાવાય છે કે હું કરું છું. મહાભારતમાં ઉન્મત પાત્ર દુર્યોધન માત્ર આત્મ તુષ્ટિ પ્રમાણુ માનવાવાળા અન્ય કોઈ આત્મા આદિ તત્વને માનતો નથી. ત્યાં 'દેવ' શબ્દનો પ્રયોગ કર્યો છે. “કેનાપિ દેવેન” પાઠ છે, હું જ દેવ છું. અર્થાત્ પુન્યમાં પ્રવૃત્તિ અને પાપથી નિવૃત્તિ નથી કરી શકતો. આદિ ચાર્વાક નાસ્તિકોનો મત લઈએ તો દેહાત્મ-વાદિ ચાર્વાક નાસ્તિકોનું કહેવું છે કે પુન્ય પાપની પ્રવૃત્તિ-નિવૃત્તિ નથી હોતી તેમના મને શરીર જ આત્મા છે. પંચભૂતાત્મક આત્માને માનવાવાળા ચાર્વાક કહે છે કે અંદર રહેલા કોઈ ભૂતની આજ્ઞાઅનુસાર તે જે કરાવે છે તે હું કરું છું, પરંતુ આ પક્ષ પણ સાચો લાગતો નથી. કારણ કે શરીરને જ આત્મા માની લીધો અને તે પંચભૂતાત્મક છે તો પછી શરીર અતિરિક્ત અર્થાત્ આત્માતિરિક્ત અન્ય કોણ છે જે અંદર રહીને કાંઈ કરાવે છે ? નહિ કોઈ અલગ અદૃશ્ય સત્તા તો ચાર્વાક તેને પણ માનતો નથી તો પ્રશ્ન જ ક્યાં રહ્યો ?

આથી કર્મસત્તાનો અર્થ બરાબર સ્પષ્ટ અને સ્વચ્છ કરીએ તો પુન્ય તત્વ હું જાણું છું” તો પણ પ્રવૃત્તિ કરી શકતો નથી અને પાપ તત્વને જાણું છું છતાં પણ તેમાંથી નિવૃત્ત નથી થઈ શકતો. કારણ અંદર રહેલું કોઈ તત્વ (કર્મતત્વ) કર્મસત્તા જે કરે છે, જેવું કરાવે છે તેવું હું કરું છું. આથી કર્મસત્તા પ્રબળ તત્વ છે.

કરેલા પાપકર્મની સજા દેવાનું કામ-કર્મસત્તાનું

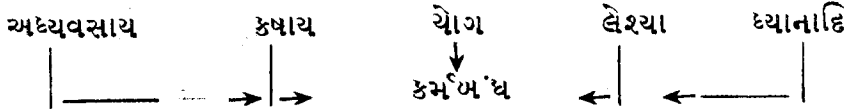
કર્મસત્તાનું સંચાલન અને નિયંત્રણ કોઈ ઈશ્વર નથી કરતા. એક માત્ર જીવ પોતાના રાગદ્વેષની પ્રવૃત્તિ અનુસાર પુન્ય-પાપની પ્રવૃત્તિ.

કરે છે. તે અનુસાર તેને કર્મ લાગે છે. જેવી રીતે લોહચુંબકમાં ચુંબકીય શક્તિ છે. અને તેની આબુખાબુ બહાર રહેલા લોહકણોને ખેંચીને પોતાની સાથે જોડી દે છે. તેમ આત્મામાં પડેલી રાગદ્વેષની પ્રવૃત્તિને કારણે આંદોલન થાય છે. ત્યારે જીવાત્મા બહાર આકાશ પ્રદેશમાં રહેલા કાર્મણુ વર્ગણુના જડ પુદ્ગલ પરમાણુના જથ્થાને ખેંચે છે. અને પોતાના હેતુ અનુસાર આત્માની સાથે એક રસ કરીને બાંધે છે. જેમ દૂધ-પાણી મળીને એકરસ થઈ જાય છે. અથવા અગ્નિ અને લોહું મળીને એક રસ થઈ જાય છે. તેવી રીતે આત્મા અને કર્મ એકરસ થઈ જાય છે. ત્યારે તે કર્મની સંજ્ઞા પામે છે. આથી તે સ્પષ્ટ થઈ ગયું કે કર્મ જડ તત્ત્વ છે, અચેતન તત્ત્વ છે અને આત્મા એને જ ખેંચીને કર્મ બનાવ્યા છે. હવે તેમાં આર્તરૌદ્રધ્યાનના કષાયના અને મન-વચન કાયાના શુભાશુભ યોગ અને લેશ્યા અનુસાર અધ્યવસાયના પ્રમાણમાં જેની જેટલી માત્રા હશે તેવો કર્મ બંધ થશે અને જેવી તથા જેટલી કષાયની માત્રા તેવી કર્મ બંધની ઓછી વધુ સ્થિતિ (Time Limit) થશે. જેવી રીતે R. C. C. ના મકાન બાંધતા સમયે સિમેન્ટ કેટલી મજબૂત છે ? કેટલા પ્રમાણમાં છે ? તેના ઉપરથી થાંભલાની સમય મર્યાદા (આયુષ્ય) નક્કી થશે. અર્થાત્ ત્યાં સુધી તે ટકશે. અંતમાં તે વિખરાય જશે, નષ્ટ થઈ જશે. તેવી રીતે સિમેન્ટ અર્થાત્ કાર્મણુવર્ગણુના જડ પુદ્ગલ પરમાણુઓનો જથ્થો અને પાણીની જગ્યાએ-અધ્યવસાય કે લેશ્યા ઓની, કષાયાદિની તરતમતા અનુસાર રસ, આનાથી આત્માની સાથે એકરસ બનીને બાંધેલા કર્મ (જે કે જડ છે) પોતાની કાળ-મર્યાદા (Time Limit) સ્થિતિ બનાવીને આત્માની સાથે ચોંટીને રહેશે, બંધાઈને રહેશે. શરાબ પીધા પછી જેવી રીતે થોડીવારમાં નસો ચડવા લાગે છે તેવી રીતે કર્મનો બંધ થયા પછી થોડા નિર્ધારીત સમય મર્યાદાની અનુસાર સ્થિતિ બંધમાં પડેલા કર્મ પોતાનો સમય પાકતા ઉદયમાં આવીને અસર કરશે. પોતાનો પ્રભાવ દેખાડશે. અર્થાત્ સારી ખરાબ અસર કરશે.

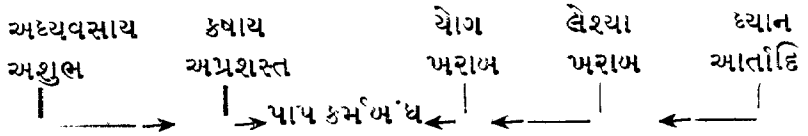
આપણે એમ પણ કહી શકતા નથી કે જડ પદાર્થ જીવ પર કોઈ અસર નથી કરતા ? એમ પણ થતું નથી. બ્રાહ્મીના સેવનથી બુદ્ધિ-સ્મૃતિની ક્ષમતા વધે છે. મદિરા (શરાબ) પીવાથી નશો ચડે છે. શરાબી જેમ તેમ બોલે છે. તો શું જડ દ્રવ્યની ચેતન આત્મા પર

અસર પ્રભાવ નથી ? જરૂર છે. તેવી જ રીતે જેવા કર્મ બાંધે છે. તેવા કર્મ પોતાનો સમય પાકતા ઉદયમાં આવતાં સુખી દુઃખી કરે છે જેવી રીતે વીડિયોમાં એક કેસેટ ફરી રહી હોય છે તેના કારણે જે જે દશ્યો પડતા પર આવે તથા જે અવાજ આવે છે તે સાંભળવાવાળા સાંભળે છે. અને આખથી જુએ છે તો તેની અસર થાય છે કે નહિ ? તમે એક દશ્ય જોઈને હસ્યા, અને એક દશ્ય જોઈને રડ્યા. એક દશ્યમાં ચીસ પાડી, તો આ અસર તમારા પર કેમ થઈ ? તમે તો જાણો જ છોકે વીડિયો તો જડ છે. અવાજ, દશ્ય, બધું જડ છે. હવે તમને હસવું રડવું કેમ આવે છે ? આથી સ્વીકારવું પડશે કે જડ પદાર્થ, નિમિત્તની અસર આત્મા પર અવશ્ય થાય છે, જેવી રીતે કેસેટ ધ્રુમતી જાય છે, ફરતી જાય છે તેવી રીતે એક એક દશ્ય સારૂ-ખરાબ સામે આવતું જાય છે અને તેને જોઈને સાંભળવાવાળા ઉપર સારુ-ખરાબ, સુખદુઃખ હસવા રડવાની અસર કરે છે. વ્યક્તિ પર કાંઈક અસર કરે છે તેવી રીતે કર્મ જડ હોવા છતાં પોતાનો સમય પાકતા ઉદયમાં આવીને સારી ખરાબ, સુખ દુઃખની અસર દેખાડે છે. હસવાનું-મજા કરાવવાનું આનંદ કરાવવાનું અર્થાત્ સુખી કરાવવાનું કામ પુણ્યકર્મને આભારી છે અને પાપ કર્મના વિલાગમાં દુઃખી કરાવવાનું-રડાવવાનું કામ છે. આથી પાપકર્મના ઉદયથી એવા પ્રકારની પરિસ્થિતિ ઉભી થાય છે તે સજ છે. સજ ને જ ફળ કહે છે. સારાનું ફળ સારુ અને ખરાબનું ફળ ખરાબ જ મળે છે. આ નિર્વિવાદ નિઃસંદેહ સત્ય છે, પરીક્ષાના પેપરમાં પ્રશ્નના ઉત્તર સાચા લખ્યા છે, ખરાબર લખ્યા છે તો દુનિયામાં કોઈની તમને નાપાસ કરવાની તાકાત નથી. પરંતુ અટપટ્ટા જવાબ લખ્યા હશે, વિપરીત લખ્યું હશે તો જરૂર નાપાસ થશે. આથી તમારું પાસ થવું, નાપાસ થવું કોઈના હાથમાં નથી તમારા જ હાથમાં છે. તેવી રીતે તમારું સુખી થવું કે દુઃખી થવું તે કોઈ અન્યના હાથમાં નથી. તમારા પોતાના જ હાથમાં છે. જેવું પેપર લખ્યું હોય તેવું જ રિઝલ્ટ આવે છે. તેવી જ રીતે જેવા કર્મ બાંધ્યા છે તેવા જ સુખ દુઃખના ફળ મળે છે. સુખ પ્રાપ્તિનું ફળ પુણ્યકર્મ ના કારણે હતું, જો કે શુભ, સારા કર્મ છે અને દુઃખનું ફળ પાપકર્મ ઉપર આધારિત છે. જો કે પાપ કર્મ અશુભ છે. અશુભ રીતથી પાપ પ્રવૃત્તિથી બાંધેલ કર્મ હતા એટલે અશુભ હતા અને તે પાપ પ્રવૃત્તિ

૧૮ પ્રકારની છે. પ્રાણાતિપાત-હિંસા-ચોરી મૈથુન સેવન-ચલિચાર-હુરાચાર મહાપરિગ્રહાદિ જેનું વર્ણન આગળની પુસ્તકોમાં કર્યું છે તે ૧૮ પ્રકારની મુખ્ય જાતિઓ હતી. તેના સેવનથી જીવોએ પાપકર્મ ઉપાર્જન કર્યું છે. તેનો ઉદ્ધવ આવવાથી અશુભ ફળ મળશે, એ કેવી રીતે બની શકે કે જીવો પાપ કરે ને સુખી બને? ના સંભવ જ નથી કર્મ બંધમાં મુખ્ય સહાયક છે.

સારા ખરાબ માનસિક પરિણામ (વિચાર) તે અધ્યવસાય કહેવાય છે. ક્રોધાદિ જ કષાય મન-વચન-કાયાના ૩ યોગ અને કૃષ્ણ-નીલ આદિ ૬ લેશ્યાઓ અને આર્ત-રૌદ્ર-ધર્માદિ ૪ ધ્યાન. આથી કર્મની વૃત્તિ-પ્રવૃત્તિ કર્મબંધમાં કારણ છે. અધ્યવસાયાદિ સારા હશે તો શુભ કર્મનો બંધ થશે અને અશુભ-ખરાબ હશે તો અશુભ-ખરાબ પાપ કર્મનો બંધ થશે.

જો અધ્યવસાય-પરિણામ ધારા અશુભ-ખરાબ હોય, ક્રોધાદિ ચાર કષાય અપ્રશસ્ત લાવના ખરાબ હોય, મન-વચન-કાયાના યોગની પ્રવૃત્તિ પણ પાપશ્રવથી ભરેલી અશુભ હોય અને વિચારોની તરતમતામાં જો કૃષ્ણ-નીલ-કાપોત ખરાબ લેશ્યા હોય. હલ્દી વિચારધારા હોય. અને આર્તરૌદ્ર ધ્યાનનો પરિણામ હોય અર્થાત્ આર્તધ્યાનમાં ચિંતા-જનક વિચાર હોય અને રૌદ્રધ્યાનમાં વધારે ખરાબ હિંસાજનક ક્રૂર વિચાર હોય તો સમજવું આ સર્વ પાપકર્મ બાંધવામાં સહાયક કર્મ છે. તેવી રીતે જો સર્વ નિમિત્ત શુભ હોય તો શુભ પુણ્ય કર્મના ઉદ્ધવે જીવો સુખદાયિ આનંદદાયિ થાય છે. આથી પુન્યનું ફળ બધાને પસંદ છે, પ્રિય છે. પરંતુ આશ્ચર્ય એ વાતનું છે કે પુન્ય કરવાનું બહુ ઓછા લોકો પસંદ કરે છે. પાપ કરીને સુખી બનવા ઇચ્છે છે. આ કેવી રીતે સંભવે? હું ભલે ને કોઈનું ભલું ના કરું પરંતુ મારું બધા ભલું કરે.

હું ભલે કોઈને દુઃખી કરું પરંતુ બીજા મને સુખી કરે. આ ઉલટી ગંગા શું ચાલી શકે? ના સંભવ જ નથી. આ માન્યતા જ ખોટી છે. આથી પાપ પ્રવૃત્તિ કરવાથી, પાપકર્મનો બંધ કરવાથી તેનો ઉદય આવવાથી તે તે (કર્મો) પાપોની સજા જીવને મળશે.

કયા કયા પાપસ્થાનોથી કયા કયા કર્મ બંધાય છે ?

નવતત્ત્વકારે પાપબંધના ૧૮ પ્રકાર પ્રાણાતિપાતાદિ જ બતાવ્યા છે. આથી તે ૧૮ પ્રકારના પાપસ્થાન કહેવાય છે. જેનું આજ સુધી વર્ણન કરાયું છે. આપણે પ્રતિક્રમણમાં દરરોજ બોલીએ છીએ તે ૧૮ પ્રકારના પાપસ્થાનકના સેવનથી જે જે પાપકર્મનો બંધ થાય છે. તે મુખ્ય ૮ પ્રકારના છે. પાપકર્મ ૮૨ પ્રકારે ઉદયમાં આવીને જીવોને દુઃખ આપે છે. પાપની સજા આપે છે. જે કે પહેલા બતાવાયા છે. તે પણ ફરી સ્મૃતિમાં આવે એટલા માટે સંક્ષેપમાં ફરી બતાવેલા છે.

૮ કર્મ

૪ ઘાતી કર્મ

જ્ઞાના.	દર્શના.	મોહનીય	અંતરાય
૫	૮	૨૬	૫

પાપ પ્રકૃતિ- -અધી- - બધી- + ૩ + ૧ + ૧ + ૧=૩૭

પાપ કર્મની કુલ પ્રકૃતિ ૪૫ + ૩૭ = ૮૨

પુણ્યની X X ૩૭ + ૧ + ૧ + ૩ = ૪૨

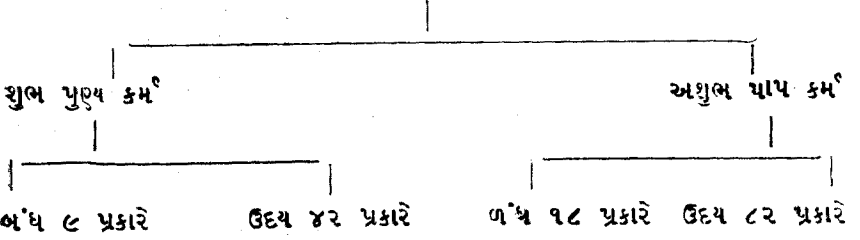
૪ અઘાતી કર્મ

નામ	ગોત્ર	વેદનીય	આયુષા
૧૦૩	૨	૨	૪

આ પ્રકારે ૮ કર્મોમાં પુન્યની માત્ર ૪૨ પ્રકૃતિઓ છે જે સુખરૂપ છે. તેનું પરિણામ સારું છે. જ્યારે પાપની પ્રકૃતિ ૮૨ છે. તેમાં ૪ ઘાતી કર્મની બધી ૪૫ કર્મ પ્રકૃતિઓ સર્વ પાપ પ્રકૃતિઓ છે. એક પણ સારી નથી. આ બધી ૪૫ સર્વ ઘાતી પ્રકૃતિઓ છે. આથી એક વાત નિશ્ચિત થઈ ગઈ કે જે જીવ કોઈપણ પાપની પ્રવૃત્તિ કરશે તો પાપની ૪૫ પ્રકૃતિઓ બંધાશે જ, પણ પાપની પ્રવૃત્તિ કરવાવાળા અઘાતી કર્મની સર્વ પ્રકૃતિ નહિ બાંધે, કેમ કે અઘાતી કર્મમાં ૪૨

પુણ્યની પ્રકૃતિઓ છે. તે નહિ બાંધે. હવે રહી પાપકર્મની પ્રકૃતિ અઘાતી કર્મમાં પાપની ૩૭ કર્મ પ્રકૃતિઓ છે. જે અશુભ ને નામકર્મની ૩૪, ગોત્રની ૧, વેદનીયની-૧, આયુષ્યની-૧ આવી રીતે ૩૭ પાપકર્મની પ્રકૃતિઓનો ઉદય દુઃખદાયિ છે.

કર્મ બંધ ઉદય

આવી રીતે ૬ પ્રકારના બાંધેલ પુન્ય કર્મના ઉદય ફળ સ્વરૂપ જીવ ૪૨ પ્રકારે અને પાપનો બંધ જીવ ૧૮ પ્રકારે કરીને ૮૨ પ્રકારનું ફળ મેળવે છે. આથી ૧૮ પાપસ્થાનકોના સેવનથી પાપપ્રવૃત્તિથી ૮ પ્રકારે કર્મનો બંધ કરે છે. તો પણ કેવા પાપથી કેવા કર્મનો બંધ થાય છે. તે અહીં જોઈએ.

૧૮ પાપસ્થાનક થી	કર્મબંધ
૧ પ્રાણાતિપાત [હિંસા] થી	અશાતા વેદનીય, અંતરાય કર્મ, મોહનીય કર્મ, જ્ઞાના, દર્શના, નીચ ગોત્ર, અશુભ નામકર્મ નરકગતિ આયુષ્ય, આદિ
૨ મૃષાવાદ [જૂઠું] થી	જ્ઞાના. દર્શના. મોહ. અંતરાય. અશુભ નામકર્મ, નીચગોત્ર, નરકગતિ. આયુ, ગતિ, અશાતા વેદનીય
૩ અદત્તાદાન [ચોરી] થી	મોહનીય, નીચગોત્ર, અશાતા વે નરક-તિ-ગતિ, આયુ, જ્ઞાના-દર્શના, અંતરાય આદિ

૪ મૈથુન [વિષય-કામ] થી

૫ પરિવ્રજ [મૂર્છા] થી

૬ ક્રોધ થી

૭ માન થી

૮ માયા થી

૯ લોભ થી

૧૦ રાગ થી

૧૧ ક્ષય થી

૧૨ કલહ [ઝગડા] થી

૧૩ અભ્યાપ્તિ [આરોપ-કલંક] થી

૧૪ પૈશુન્ય [ચાડી] થી

૧૫ રતિ-અરતિ [હર્ષ-શોક] થી

૧૬ પરપરિવાદ [પરનિંદા] થી

વેદ મો., નીચગોત્ર, અશુભ નામ-કર્મ, અંતરાય, જ્ઞાન દર્શન આદિ

મોહનીય, નીચગોત્ર દુર્ગતિ અશુભ નામ, અંતરાય, જ્ઞાના, દર્શના, નરક. તિ. ગતિ અને આયુષ્ય આદિ

કષાય મો., અંતરાય, જ્ઞાના. દર્શના. દુર્ગતિ, અશુભ નામકર્મ, અશાતા વેદ.,

દુર્ગતિ, અશુભ આયુષ્ય, નીચગોત્ર દુર્ગતિ, અશુભ આયુષ્ય, નીચગોત્ર દુર્ગતિ, અશુભ આયુષ્ય, નીચગોત્ર મોહનીય આદિ આઠેય કર્મ.

મોહનીય આદિ આઠેય કર્મ.

ક. મોહનીય, નીચગોત્ર, અશાતા વેદ., અંતરાય, અશુભ નામકર્મ દુર્ગતિ, અશુભ આયુ, જ્ઞાના., દર્શના. આદિ.

કષાય મોહનીયાદિ, બધા જ્ઞાના., દર્શના., અંતરાય, નીચગોત્ર, અશાતા વે. દુર્ગતિ, અશુભ-આયુ, તથા નામકર્મ આદિ.

” ” ” ” ”

ચારિત્ર મોહ., જ્ઞાના., દર્શના, નીચ-ગોત્ર,

મોહનીય, જ્ઞાના, દર્શના, અંતરાય, નીચગોત્ર, અશાતા, વેદ, દુર્ગતિ, અશુભ નામ અને આયુ, આદિ.

૧૭ માયામૃષાવાદ [દંભ] થી

કષાય મોહનીય અદિ મોહ, અંતરાય, નીચગોત્ર, અશુભ નામ તથા આયુ. જ્ઞાના. દર્શના., અશાતા વે. આદિ.

૧૮ મિથ્યાત્વશબ્દ [અશ્રદ્ધા] થી

જ્ઞાના., દર્શના., મોહ., અંતરાય નીચગોત્ર, અશાતાવેદ, અશુભ નામકર્મ અને દુર્ગતિ, અશુભ આયુષ્યાદિ આઠેય કર્મ.

આવી રીતે ટુંકમાં જોઈશુ તો ૧૮ પ્રકારના પાપસ્થાનકના સેવનથી પાપાચારની પ્રવૃત્તિથી જીવ આઠ કર્મમાંથી અશુભ પાપ કર્મની મુખ્ય પ્રકૃતિઓ બાંધે છે. તેમાં સૌથી વધુ બાંધવાવાળી કર્મ પ્રકૃતિઓમાં આઠ અશુભ કર્મની પ્રકૃતિઓનો બંધ થાય છે. તો પણ મોહનીયકર્મનો બંધ વિશેષ પ્રકારે થાય છે. ચાર ઘાતી કર્મમાં ૪૫ સર્વ ઘાતીકર્મની પ્રકૃતિઓ જે પાપની જ પ્રકૃતિઓ છે. તેનો તો બંધ જરૂર થાય જ છે અને ચાર અઘાતી કર્મની પ્રકૃતિઓમાંથી પુન્ય કર્મની શુભ-સારી પ્રકૃતિઓને છોડીને અશુભ પાપની પ્રકૃતિઓનો બંધ પાપસ્થાનકોનું સેવન કરવાવાળા અવશ્ય કરે છે. હા ક્યારે કોઈ વધારે અને કોઈ ઓછી એવી રીતે કોઈ કર્મની ઓછી તો કોઈ કર્મની વધારે પ્રકૃતિનો બંધ થાય છે.

પાપ કર્મનો ઉદય ૮૨ પ્રકારે :-

૧૮ પ્રકારે બાંધેલા પાપકર્મોની જે અશુભ પ્રકૃતિઓ બાંધી છે. તેનો સ્થિતિ બંધ પડે છે. તેની વચ્ચેનો અબાધાકાળ નીકળતા તે પ્રકૃતિઓનો ઉદય થશે અને તે અશુભકર્મની પાપ પ્રકૃતિઓ પોતાની મેળે ઉદયમાં આવવાથી પોતાનું ક્ષણ દેખાડે છે, આ ૮૨ પ્રકારની અશુભ પાપ પ્રકૃતિઓ જે ૧૮ પ્રકારના પાપોના સેવનથી બાંધે છે. તેનો અશુભ ઉદય પણ ૮૨ પ્રકારે થાય છે. તે આ પ્રકારે છે.

નાળંતરાય દસગં, નવ વીણ નીઅસાય મિચ્છત્ત ।

થાવરદસ નિશ્યતિગં, કસાયપગ્ગવીસ તિરિય દુગં ॥

ફગ-ચિ-તિ ચડ જાડઑ કુલ્લગઈ ડવઘાય હુંતિ પાવસ્સ ।

અપસર્થ વન્ન ચડ, અપદમ સંઘયણ સંઠાણા ॥

જ્ઞાનાવરણીય કર્મની ૫, દર્શનાવરણીય કર્મની ૬, અંતરાયકર્મની ૫, નીચગોત્ર, અશાતા વેદનીય, મિથ્યાત્વ મોહનીય કર્મ, સ્થાવર દશક-૧૦, નરકનિક-૩, કષાય ૨૫, તિર્યચ્છ્રિક એમ કુલ ૬૨ પ્રકૃતિઓ અને એકેન્દ્રિય, બેઈન્દ્રિય, તેઈન્દ્રિય, ચૌરેન્દ્રિય, ચાર જાતિઓ, અશુભ વિહાયોગતિ, ઉપધાત નામકર્મ, અશુભવર્ણાદિ-૪, પ્રથમ સિવાયના ૫ સંઘયણ અને ૫ સંસ્થાન આવી રીતે ૨૦ અને ઉપરની ૬૨ [૬૨+૨૦=૮૨] આદિ પ્રકૃતિઓ પાપની અશુભ ગણાય છે. અર્થાત્ ૧૮ પ્રકારના પ્રાણાતિપાત ડિંસા] આદિથી બંધાયેલા પાપોના ફળ જે હુઃખકારક-હુઃખરૂપ મળે છે. તે આ ૮૨ પ્રકારથી મળે છે. બંધાયેલી ૮૨ પ્રકૃતિમાંથી જુદા જુદા જીવોએ જેને જેટલી બાંધી છે. તેમને તેટલી ઉદયમાં આવે છે. અને ઉદયમાં આવ્યા પછી જીવને તેનું હુઃખ સહન કરવું પડે છે. કેમ કે ૮૨માંથી એક પણ પ્રકૃતિ શુભ નથી, સુખકારક નથી, પુન્યકારક નથી, ઉદાહરણ માટે તમેજ વિચારો જે જીવને પાંચે ઈન્દ્રિય પુરી ન મળે તેના બદલે એક એ ઓછી મળે અર્થાત્ બેઈન્દ્રિયપણું કે તેઈન્દ્રિયપણું મળે જેમાં કીડિ મકોડાનો જન્મ મળે તો તે સુખકારક છે? ક્યારે પણ નહિ. જેવી રીતે નરક ગતિ મળે અથવા તિર્યચ્છ્રમાં પશુપક્ષીની ગતિ મળે તો સુખરૂપ લાગશે? ના, આ સંભવ નથી. શું અજ્ઞાનનો ઉદય થશે તે સારું છે? અથવા વ્યાખ્યાન સાંભળવાના સમયે ઉઘ આવે તેને શું સુખરૂપ માનશો? તેવી રીતે કોઘાદિ કષાયોનો ઉદય વધુ હોય તે સારું છે. ના ૮૨ કર્મ પ્રકૃતિઓમાંથી એક પણ કર્મ પ્રકૃતિ સારી નથી. જીવને માટે સુખકારક શુભ નથી. આ બધી પાપની પ્રકૃતિઓ છે. જે હુઃખકાયિ, કષ્ટકાયિ, અશુભ છે.

જ્ઞાનાવરણીય કર્મની ૫ પ્રકૃતિઓ :-

જ્ઞાન તથા જ્ઞાની ની વિરોધના કરવાથી જ્ઞાનાવરણીય કર્મનો બંધ થાય છે. મતિ, શ્રુત, અવધિ, મનઃપર્યવ અને કેવળજ્ઞાન આ પાંચ જ્ઞાનોનું જ્ઞાનાવરણીય કર્મ ઉદયમાં આવવું અને જીવનું અજ્ઞાની બનવું, અદ્વૈજ બનવું તે અશુભ પાપકર્મ છે.

અંતરાય કર્મની ૫ પ્રકૃતિઓ :-

અંતરાયકર્મ વિધનરૂપ છે. દાન-લાભ-લોગ-ઉપલોગ અને વીર્ય-શક્તિ આ પાંચ લઘ્વિઓ-શક્તિઓમાં વિધન આવે છે અથવા ન મળે તેનો ઉદય અશુભ દુઃખદાયક છે.

દર્શનાવરણીય કર્મની ૬ પ્રકૃતિઓ

ચક્ષુ-અચક્ષુ-અવધિ અને કેવળ દર્શનાવરણીય આ ચાર અને નિદ્રા, નિદ્રા-નિદ્રા, પ્રચલા, પ્રચલા-પ્રચલા અને થીલુદ્ધિ આ પાંચ પ્રકાર નિદ્રાના છે. આ નવ પ્રકૃતિઓ અશુભ છે. ઓછું દેખાય, પુરુ ન દેખાય, પુરુ ન સંભળાય ઈન્દ્રિયો પૂર્ણ ન મળે, ઈન્દ્રિયો નબળી મળે, ચાલતા ચાલતા ઉંઘ આવે, અભ્યાસ-પાઠ-વ્યાખ્યાનમાં ઉંઘ આવે ઇત્યાદિ નવ પ્રકારની અશુભ દુઃખરૂપ સ્થિતિ જીવને પ્રાપ્ત થાય છે.

નીચગોત્ર કર્મ

આ કર્મના ઉદયથી જીવને નીચ કુળમાં, હઠ્ઠા કુળમાં જન્મ મળે, હરિજન, લંગી, ચમાર, ચંડાળ, કષાઈ, મચ્છીમાર, વેશ્યાના કુળમાં જન્મ મળે. આ ક્યારે પણ સુખદાયિ નથી. આથી આવા કુળમાં જન્મ કરેલા પાપની સજા છે, દુઃખદાયિ છે.

અશાતાવેદનીય કર્મ

શાતાનો અર્થ છે સુખ અને તેનાથી વિપરીત અશાતાનો અર્થ છે દુઃખ વેદનીયમાં વેદનો અર્થ છે જાણવું, અનુભવવું, વેદનાનો અર્થ દુઃખ, પીડા અને તેનાથી અશાતા વેદનીય કર્મ બંધાય છે. અર્થાત આધી, વ્યાધી-ઉપાધી શારીરિક રોગોની સ્થિતિ, રોગી શરીર કેટલાય રોગોથી શરીર ઘેરાયેલું હોય તો સમજવું કે આ પાપની સજા છે, આથી પ્રાણુતિપાત-હિંસાદિ પાપોને કરવાવાળા સુંદર નિરોગી સ્વસ્થ શરીર ક્યારે પણ મેળવી શકતા નથી. તેમને કરેલા પાપની અનુસાર દુઃખદાયિ રોગોથી ઘેરાયેલું શરીર મળે છે. અહીં પણ પાપની સજા ઘણી ભારે છે. કેટલાય બિચારા ભયંકર રોગોની વેદના અનુભવે છે. જાણે નરકની પીડા ભોગવતા હોય તેટલી તીવ્ર વેદના? કેટલા ભયંકર રોગ? અને તેમાં પણ એક સાથે ૪-૬ રોગ, ૫-૧૦ રોગ પણ ભોગવે છે. આ કરેલા પાપ કર્મોનું જ ફળ છે.

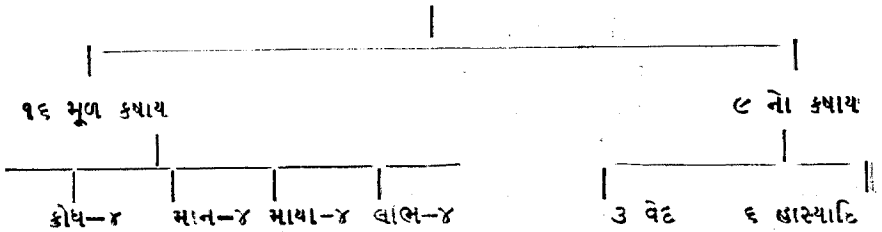
મિથ્યાત્વ મોહનીય

આ ૧૮મું પણ પાપ છે. આવી પાપ પવૃત્તિથી ઉત્પન્ન થયેલ મિથ્યાત્વ મોહનીય કર્મ છે. તેના ફળ સ્વરૂપે જીવને સત્યનું સ્વરૂપ, સાચું તત્ત્વ અને પદાર્થનું તથા સાચા દેવ, ગુરુ, ધર્મનું વાસ્તવિક સ્વરૂપ માનવામાં આવતું નથી. સાચી શ્રદ્ધા થતી નથી. ઉદ્દેહું જ્ઞાન થાય છે. અશ્રદ્ધા થાય છે. આ કર્મના ઉદયને કારણે થાય છે. જગતના તત્ત્વજ્ઞાનને સાચું સમજી શકાતું નથી અને નાસ્તિક બનીને અશ્રદ્ધધાળુ, અધર્મી બનીને ફરે છે. આ પણ બાંધેલા કર્મનું ફળ છે. મિથ્યાત્વ પાપસ્થાનના સેવનથી કર્મ બાંધે, ફરી આ કર્મના ઉદયથી મિથ્યાત્વનું પાપ બાંધે છે. આથી આ મહાપાપ સર્વથા ત્યાજ્ય છે.

નરકે ત્રિકે

ત્રિક નો અર્થ ત્રણ = નરકગતિ, નરકાનુભવી અને નરકાયુષ્ય. આ ત્રણ હુઃખરૂપ પાપના ફળ સ્વરૂપે છે.

૨૫ કષાય

અનંતાનું બંધી, અપ્રત્યાખ્યોનીય પ્રત્યાખ્યાનીય અને સંજ્વલન આ ચાર પકારના, ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ આ ચાર કષાય સોળ પ્રકારના હોય છે. ક્રોધ, માન, માયા અને લોભ આ ચારેયને ૧૮ પાપસ્થાન-કોમાં ૬, ૭, ૮, ૬ માં પાપસ્થાનક ક્રમમાં પાપોના રૂપમાં ગણ્યા છે. તે પાપોના સેવનથી આ કષાયમોહનીય કર્મ પકૃતિઓનો બંધ થાય છે. ફરી તેના ઉદયે ફરી ક્રોધાદિ પાપો થાય છે ને ફરી કર્મ બંધ થાય છે. આ રીતે કર્મ અને પાપનું વિષયક ચાલે જ છે તેવી રીતે નોકષાયનું ચક્ર છે. 'નો' નો અર્થ છે સહાયક. આથી મૂળ કષાયોને જગાડવાવાળા નોકષાય છે. ત્રણ વેદમાં સ્ત્રીવેદ, પુરુષવેદ અને નપુંસક:

વેદ છે. જેના કારણે વિષયવાસના કામવૃત્તિ ભડકે છે. સ્ત્રીને પુરુષ સાથે, પુરુષને સ્ત્રી સાથે તેમજ નપુંસક ને ઉભય સાથે કામક્રીડા કરવાની દૃષ્ટિ થાય છે. અતિવિષય વાસના આ મૈથુનનું ચોથું પાપસ્થાન જ છે. આનાથી ફરી આ પ્રકારનું કર્મબંધ થાય છે. હાસ્યાદિ છ માં હાસ્ય, રતિ અરતિ, ભય, શોક અને જુગુપ્સા છે. અતીશય હસવું, રડવું, શોક કરવો, પ્રિય-અપ્રિય, ડર લાગવો. દુર્ગંધ! ધારણ કરવી તે પણ પાપ કર્મનો ઉદય છે. આત્માએ સ્વભાવમાં સ્વસ્થ-લીન, રહેવું જોઈએ. તેને બદલે આ પાપોના ચક્રકરમાં ફસાય જાય છે. આવી રીતે આ કષાયોનો ઉદય થવો તે પણ પાપની સજા છે.

તિર્યંચ દ્વિક

દ્વિકનો અર્થ છે જે. તિર્યંચ પશુ-પક્ષીની ગતિ અને આનુપૂર્વી એ બે છે. જે પાપ કર્મ અનુસારે જીવને પશુ પક્ષીની યોનિમાં જન્મ લેવા પડે છે.

એકેન્દ્રિયાદિ જાતિઓ

એકેન્દ્રિયમાં જીવને પૃથ્વીકાય પથ્થર-માટી, ધાતુ તથા રતનાદિમાં જન્મ મળે છે તથા અપકાય-પાણીમાં, અગ્નિકાયમાં, વાયુકાયમાં, તથા વનસ્પતિકાયમાં ઝાડ-પાન રૂપમાં જન્મ મળે છે, આ પણ પાપ કર્મનો ઉદય છે. તેવી રીતે બેઠન્દ્રિયમાં શંખ-કોડા-અળસીયાનો જન્મ. તેઠન્દ્રિયમાં કીડિ, માંકડ, જૂ, ઇચળ, ધનેડા આદિનો જન્મ મળે. ચઉરિન્દ્રિયમાં માખી-મચ્છરાદિનો જન્મ મળે તે પણ પાપ કર્મની સજા છે. જીવાત્માને આવા જન્મમાં માત્ર દુઃખ જ લોગવવું પડે છે. ત્યાં શું સુખ છે? ઇન્દ્રિયો પણ પુરી નથી મળતી.

અશુભ વિહાયોગતિ

લોકોની ચાલ પણ સારી ન હોય, ઉંટ-ગધેડા જેવી ચાલ-ગતિ મળે છે. આ પણ સારું નથી.

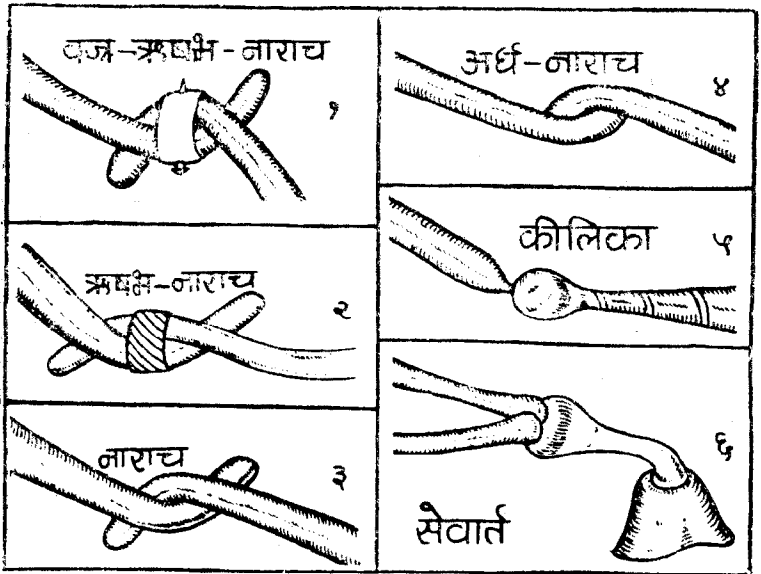
અશુભ વર્ણ-ગંધ-રસ-સ્પર્શાદિ

શરીરના રૂપ-રંગ પણ જોઈએ તેવા -સુંદર ન મળે તે અશુભ છે. વર્ણ-રંગ, શરીરનો રંગ કાળો, અપ્રિય ચહેરો, સૌંદર્યહીન શરીરની પ્રાપ્તિ, દુર્ગંધ યુક્ત શરીર, કડવો રસ, તથા રૂક્ષ ભારે, ઠંડી

તથા ખરભચડી ચામડીનો સ્પર્શ પ્રાપ્ત થવો આ બધું પાપ કર્મનો ઉદય છે. આ પાપનું ફળ છે.

પ્રથમ રહિત ૫ સંઘયણુ

સંઘયણુનો અર્થ શરીરની મજબૂતી, હાડકાનું સંઘાણુ, સમય અનુસાર ૬ પ્રકારના છે. પ્રથમ વજ્ર-ઋષભનારાચ સંઘયણુ જ મોક્ષ પ્રાપ્તિમાં

સહાયક છે. આથી આ સંઘયણુવાળો જીવ જ મોક્ષમાં જઈ શકે છે. અન્ય પાંચ સંઘયણુવાળા નહિ. આથી આ પાંચ સંઘયણુને પાપનું ફળ ગણે છે. આજે આપણને બધાને છેવડું સેવાર્ત સંઘયણુ છે. એક હાડકાથી ખીજા હાડકાના છેડે માત્ર એકખીજના સ્પર્શ માત્રથી જોડાયેલા હોય છે. ખીજા કોઈ મજબૂતી નથી. જેવી રીતે ઉપરના ચિત્રમાં બધા પ્રકાર બતાવવામાં આવ્યા છે. તેમાં સ્પષ્ટ સમજાશે. પહેલાને છોડીને બાકીના ૫ સંઘયણુ પાપના ફળ રૂપે છે.

પ્રથમ રહિત ૫ સંસ્થાન

સંસ્થાનનો અર્થ છે શરીરનો આકાર વિશેષ, સુડોળ શરીરની પ્રાપ્તિ એ પુન્ય પ્રકૃતિ છે. શરીરની આકૃતિ, સુંદર દેખાવ, સુડોળ શરીર મળે તે સારું છે. નહિતર ઉદ્ધુ મળે તો પાપનો ઉદય છે તેવા ૬ સંસ્થાન છે. આ ૬માં માત્ર પહેલું સમચતુરસ્ત્ર સંસ્થાન જ સારું છે. જે મોક્ષ પ્રાપ્તિમાં સહાયક છે. તે તીર્થંકર આદિને જ પ્રાપ્ત થાય છે. બાકીના પાંચ પાપના પરિણામ રૂપે છે. અત્યંત લાંબાપણું અથવા ઠીંગુણ કે વામનરૂપ આ સર્વ બેડોળ છે. પાપકર્મનું ફળ છે. એવા તો કેટલાય જોવા મળે છે બધાજ અંગલક્ષણ રહિત હોય, અને માન સન્માન ઓછું મળવું તે પાપ કર્મનું ફળ છે.

સ્થાવર દશકની ૧૦ પ્રકૃતિઓ

(૧) સ્થાવરપણું—દુઃખ આવે તો તેનાથી બચાવ કરી ન શકે તેવા પૃથ્વી-પાણી આદિના શરીર મળવું તે પાપકર્મનું ફળ છે.

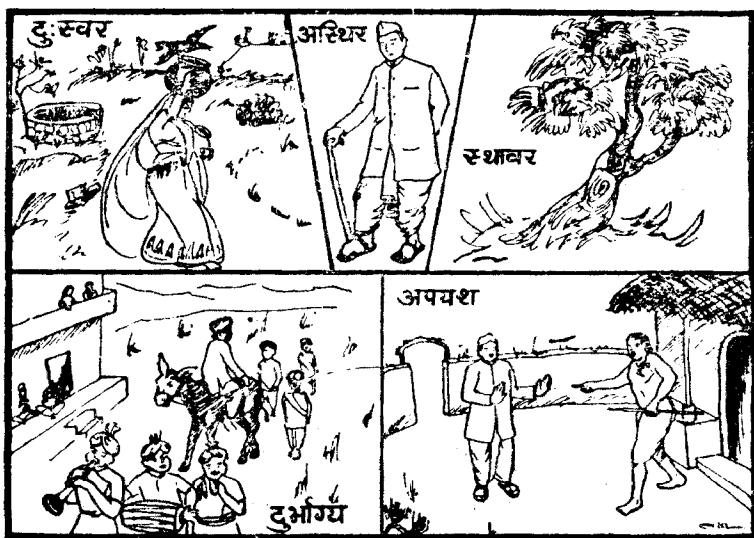
(૨) સૂક્ષ્મ—જેના કારણે જીવને અત્યંત સૂક્ષ્મ શરીર મળે છે.

(૩) અપર્યાપ્તા—જેના કારણે જીવ પોતાની ૬ પર્યાપ્તિઓ પૂર્ણ ન કરી શકે અને અપર્યાપ્તા રહે.

(૪) સાધારણ—અનંત જીવોને એક સાથે રહેવા માટે એક જ શરીર મળે આ સાધારણપણું છે.

(૫) અસ્થિર—જેના કારણે આંખની ભ્રમર, જીભ, દાંત, આદિ અસ્થિર અવયવોની પ્રાપ્તિ થાય છે.

(૬) અશુભ—નાભિ નીચેના અવયવોની અશુભતા પ્રાપ્ત થાય છે.

(૭) દૌર્ભાગ્ય—જેને જોઈને ઉદ્વેગ થાય, તેનું મુખ જોવાનું કોઈને ન ગમે એવું ભાગ્ય રહિતપણું મળે છે.

(૮) દુઃસ્વર—કાગડા-ગધેડા જેવો ખરાબ સ્વર—કંઠ મળે.

(૯) આદેય—જેના કારણે પોતાના વચનની અસર ન થાય. કોઈ આજ્ઞા ન પાળે અને સાંભળે પણ નહિ.

(૧૦) અપયશ—સારું કરવા છતાં, ભલું કરવા છતાં યશની પ્રાપ્તિ થતી નથી. આ અપયશ કર્મને કારણે સર્વ કાર્યમાં અપયશ પ્રાપ્ત થાય છે.

આવી રીતે થોડા વિસ્તારની સાથે સંક્ષેપમાં બનાવેલી ઉપરોક્ત ૮૨ પાપકર્મની અશુભ પ્રકૃતિઓ છે જે દુઃખદાયિ છે, દુઃખરૂપ છે. જે જોઈને તમને ખ્યાલ આવશે કે કેટલા પ્રકારે જીવોને દુઃખ ઉદયમાં આવે છે. આપણા પોતાના દ્વારા જ બંધાયેલા ૧૮ પ્રકારના પાપ કર્મોના જ ક્ષણ આ ૮૨ પ્રકારે મળે છે. પાપ તમે કરો કે તમારા માટે કોઈ કરે પાપ એ પાપ જ છે. તમે જાતે કરો તો ૧૦૦ % ભાગીદાર અને તમારા માટે કરવામાં આવે તો ૮૦ ટકા ભાગીદાર થાવ છો. પાપ કરવાથી જેવા કર્મો બાંધશે તે તમારે જ ભોગવવા પડશે. કર્મને કોઈ સગા-વહાલાં સાથે સંબંધ નથી. કોઈ ત્યારે તેમાંથી છોડાવા આવતુ નથી. કોઈ રોગ-દુઃખ મટાડી શકતું નથી. મહાવીર સ્વામીને ખીલા ઠોકાણા તો કોણ છોડાવવા ગયેલ ? તેમણે તો ઇન્દ્રને પણ કહેલું કે ‘ન મૃતો ન મવિષ્યતિ’ હુનિયાનું જ્યોતિષ બદલાશે પણ કર્મ ક્યારેય બદલાતા નથી. અનંતા જીવોને કર્મશાસ્ત્ર લાગુ પડે છે. જ્યોતિષશાસ્ત્ર લાગુ પડતું નથી. જીવ ચારે ગતિમાં કયાંય પણ જાય બધે જ પાપ કર્મની સજા મળે છે.

મનુષ્યગતિમાં ૭૦

દેવગતિમાં ૫૫ અથવા ૫૨

તિર્યંચગતિમાં ૭૯

નરકગતિમાં ૫૮ પ્રકૃતિ

આ કુલ ૮૨ પાપકર્મની પ્રકૃતિમાંથી કયા જીવને કેટલી કર્મ પ્રકૃતિનો ઉદય થાય છે તે બતાવ્યું છે. એકેન્દ્રિયને ૬૩, બેન્દ્રિય જીવોને ૬૩, તેષ્ઠન્દ્રિય-ચૌરિન્દ્રિય જીવોને ૬૩ તથા પંચેન્દ્રિય જીવોને ૭૫ પાપકર્મની પ્રકૃતિઓનો ઉદય હોય છે.

જૈનદર્શનના અદ્ભૂત અત્યંત સૂક્ષ્મ તથા વ્યવસ્થિત તત્ત્વજ્ઞાન સર્વજ્ઞ કેવલી ભગવંતોએ ફરમાવ્યા છે. આથી જીવે પોતે જે જે પાપ કર્યા છે, જેવા પાપ કર્મ કર્યા છે. તે અનુસાર તેવા અશુભ દુઃખ પામે છે તેવા કર્મને બાંધીને તેના ક્ષણે ભોગવે છે. હવે જ્યારે દીપ-કની જેમ આટલું સ્પષ્ટ અને સ્વચ્છ તો પણ જગન્નિયતા ઇશ્વરને પુન્ય

પાપના ફળદાતા માનવાની આવશ્યકતા ક્યાં રહી? ઇશ્વર તો એક ઉપાસ્ય-આરાધ્ય તત્ત્વ છે.

૧૮ પાપોના દુઃખરૂપ-ફળ—

પ્રાણાતિપાત (હિંસા) આદિ ૧૮ પ્રકારના પાપના સેવનથી જીવો જે પાપકર્મને બાંધે છે તેનો ઉદ્ધવ આવતા જીવોને કરેલા પાપનું ફળ કેવી રીતે મળે છે? આ પણ જોઈએ તો વિશેષ રૂપમાં સ્પષ્ટતા મળશે. આથી પાપની સજા કેવી રીતે મળે છે તે બતાવે છે.

૧ પ્રાણાતિપાત [હિંસા] થી

કોઈની હિંસા કરવાવાળા, મારવાવાળા પાપી જન્મ જન્માંતર માં લૂલા-લંગડા, વિકલાંગ, આંધળા, બહેરા, કાણુ, મુખરોગી, કૃષ્ણરોગી શરીર, શારીરિક પીડા-વેદના પામે છે. નરક, તિર્યંચની દુર્ગતિમાં જાય છે. પશુ-પક્ષીના અનેક જન્મ લે છે. દાનાદિ લબ્ધિઓ નથી મળતી. નીચ-હઠ્ઠા કુળમાં જન્મ લે છે. સંસારમાં પરિભ્રમણ કરે છે.

૨ મૃષાવાદ [જૂઠ] થી

લોકોમાં નિંદા, અપયશ મળે છે. ઇજ્જત નષ્ટ થાય છે, માર પડે છે. જેલમાં જવું, સજા થવી, સગાથી પદભ્રષ્ટ થવું, જન્મટીપ, મુખરોગી, કોઢરોગી હોવું, મુર્ખ થવું ઇત્યાદિ સજા મળે છે અને જીવ દુર્ગતિમાં નીચ કુળમાં જન્મેલું છે.

૩ અદત્તાદાન [ચોરી] થી

ચોરીનું ફળ ફાંસી, જન્મટીપ, હાથ પગાદિના અંગોનું છેદન-ભેદન નરકમાં જવું, તિર્યંચગતિમાં પશુ-પક્ષી બનવું, મનુષ્ય ગતિમાં દીનદુઃખી દરિદ્ર બનવું, નીચકુળમાં ઉપન્ન થવું આદિ ફળ મળે છે.

૪ મૈથુન [દુરાચાર] થી

નિર્બળ શક્તિ, કૃષ, કાયા, સમાજમાં અપ્રતિષ્ઠા, સમાજની દષ્ટિમાં નીચા બનવું, કીડા મકોડાનો જન્મ, નપુંસકનો જન્મ, સ્ત્રી આદિની ચોનિમાં કીડાના રૂપમાં ઉત્પન્ન થવું. નરકગતિમાં જવું.

કુરૂપ-ખેડોળ બનવું. સાંઠ યા પાડાનો જન્મ મળવો, નીચ કુળમાં જવું, સ્ત્રીપણાનો વારંવાર જન્મ મળવો. રોગી શરીરની પ્રાપ્તિ તથા વધ, બંધન જેલ આદિ મળે.

૫ પરિગ્રહ [મુચ્છા] થી

તીવ્ર મોહ-મમત્વ-મુચ્છા વધે, નરકગતિમાં જવું પડે. તિયંચ ગતિમાં કૂતરો, સર્પ, નોળીયો, ઉંદરનો જન્મ મળે. પરસ્પર જાતિય વૈર-વૈમનસ્ય વધે. આત્મહત્યાદિની ઈચ્છા થાય. ત્યાં સુધી કે ફરી નિગોદમાં જવું પડે. ચોક્કિદારાદિની નોકરી કરવી પડે. ગુલામી કરવી પડે.

૬, ૭, ૮, ૯, ક્રોધ, માન, માયા, લોભથી

આ ચાર પાપોના સેવનથી કષાયોનો ઉદય વધારે થાય છે. જીવ તીવ્ર ક્રોધી બને છે. માની, અભીમાની, શઠ, દંભી તથા લોભી બને છે. નીચ કુળમાં ચંડાળ, ચમાર, લંગી આદિ બને છે. શરીરમાં અનેક કોઠ આદિ રોગ વ્યાધીઓ ઉત્પન્ન થાય છે. મૂર્ખ, મૂંગો બહેરો થાય છે. ઉંદર, બિલાડી, સર્પ, નોળીયો આદિના જન્મ મળે છે. દીન દુઃખી-દરિદ્ર બને છે. ઓછી બુદ્ધિ પાગલપણું મળે છે. નરકગતિમાં જવું પડે છે. ઈત્યાદિ સજ્જ ભોગવવી પડે છે.

૧૦ રાગ થી

શ્રી વિ. નો જન્મ મળવો, નરકગતિમાં જન્મ મળવો, પશુ-પક્ષી નો જન્મ મળવો ઈત્યાદિ અનેક પાપોનો બંધ રાગથી થાય છે. તથા સર્વ પાપ કર્મોનું ફળ રાગના પાપ-સેવીને મળે છે. દીન દુઃખી, ગરીબ, લિખારીના કુળમાં જન્મ મળે છે.

૧૧ દ્રેષ થી

વૈર-વૈમનસ્યની વૃદ્ધિ થાય છે. જાતિવૈર વધે છે. અનેક શત્રુ, દુશ્મન ઉભા થાય છે. કેટલાયની સાથે કલેશ કલહ થાય છે. કેટલાય જન્મો સુધી હિંસક પશુ પક્ષીના જન્મ મળે. અનેક જન્મોની ભવ-પરંપરા વધે છે. સગા-સબંધી, ભાઈ-મિત્ર વર્ગ તેમજ પરિવારના પિતા-પુત્ર, પત્નિ આદિ સાથે સંઘર્ષ થતો રહે છે. કોઈની સાથે બનતું નથી. મુર્ખતા, પાગલપણું, દુઃખ, દારિદ્ર્ય અને હીનકુળમાં

જન્મ મળે. અનેક રોગોથી ઘેરાયેલો રોગી રહે. ધત્યાદિ અનેક પ્રકારના દુઃખનો ઉદય દ્વેષ પાપથી થાય છે. આથી રાગ દ્વેષ તો સંસારની અને સર્વ પાપોની મૂળ જડ છે. તેનાથી બધાજ પ્રકારના દુઃખ ઉદયમાં આવે છે.

૧૨ કલહ થી

કલહથી ઝગડો વધે છે. મનુષ્ય ઝગડાળુ બને છે. સ્વભાવ બહુ ખરાબ બને છે. ગાળા-ગાળીની ટેવ પડે છે. દુઃખી-દરિદ્ર બને છે. તિર્યંચ ગતિમાં કૃતરા આદિના જન્મ તથા મનુષ્યના ભવમાં ઝુંપડ-પટ્ટીમાં નીચકૂળમાં જન્મ મળે છે. મુર્ખ, રોગી, તોતડો-બોબડો બને છે.

૧૩-૧૪ અભ્યાખ્યાન પૈશુન્ય થી

ઓછી ઈન્દ્રિયવાળા આંધળા, કાણા, લૂલા-લંગડા, વિકલાંગ બને છે. આ પાપોનું સેવન કરવાવાળા દીન-હીન, ગરીબ-ભિખારી બને છે. સુખ સંપત્તિ સૌભાગ્ય નથી મેળવતો. જીવનમાં કેટલાય કલંક અને આરોપ આવે છે. સુખ ચેનથી ખાય-પીને સૂઈ શક્તા નથી. યશકીર્તિ ક્યારે પણ મળતી નથી. ધત્યાદિ અશુભ ફળ મળે છે.

૧૫ રતિ-અરતિ થી

આ કર્મના ઉદયથી કુરૂપ-કુરંગી બને છે. રોગી અને બેડોળ શરીર મળે, હર્ષ શોક કરે છે. એવો રડતો ઉદાસ ચહેરો મળે કે કોઈ જોવાનું પણ પસંદ ન કરે. લોકો તેનું મુખ જોવાનું પણ ઈચ્છતા નથી. અપશુકન માને છે. ભયભીત, ડરપોક અને કાયર બને છે. દુર્ગતિમાં જવું પડે છે, ભિખારી બનવું પડે છે.

૧૬ પરપરિવાદ [નિંદા] થી

સમાજમાં અપ્રિય અને સભામાં મૂર્ખ બને. દીન-દુઃખી બને. દીન-હીન-ગરીબ-દરિદ્ર બને. ઘરે ઘરે ભિખ માંગવાવાળો ભિખારી બને. મંદ બુદ્ધિ-મુર્ખ બને. નીચ-હીન કુળમાં જન્મે, નરક ગતિમાં જાય છે. કલંક આરોપોથી ઘેરાયેલો રહે છે. તેની વાત કોઈ સાચી માનતું નથી. અજ્ઞાન મૂર્ખ અને મહારોગથી ઘેરાયેલો રોગી રહે છે. કૃતરા જેવી જાંઠગી જીવે છે.

૧૭ માયા મૃષાવાદથી

તિર્યંચ-પશુપક્ષીની ગતિ અને નરકની ગતિ મળે છે. નીચગોત્ર. હલ્કા ફળમાં જન્મ થાય છે. અશાતા વેદનીયથી અનેક રોગોથી રોગીષ્ટ શરીર. દેવનો ભવ મળે તો કિલ્બીષીકને જન્મ મૂર્ખ-પાગલપણું મંદ બુદ્ધિ, મુંગા-બહેરાપણું, ઇન્દ્રિયોની ક્ષીણતા, ધર્મ રતનની ફરી અપ્રાપ્તિ, અશ્રદ્ધા, અનાચારી, કષાયોનો ઉદય, વિષયી વૃત્તિ અને અંતરાયકર્મના ઉદયથી શુભ કાર્યમાં વિઘ્ન વિગેર.....

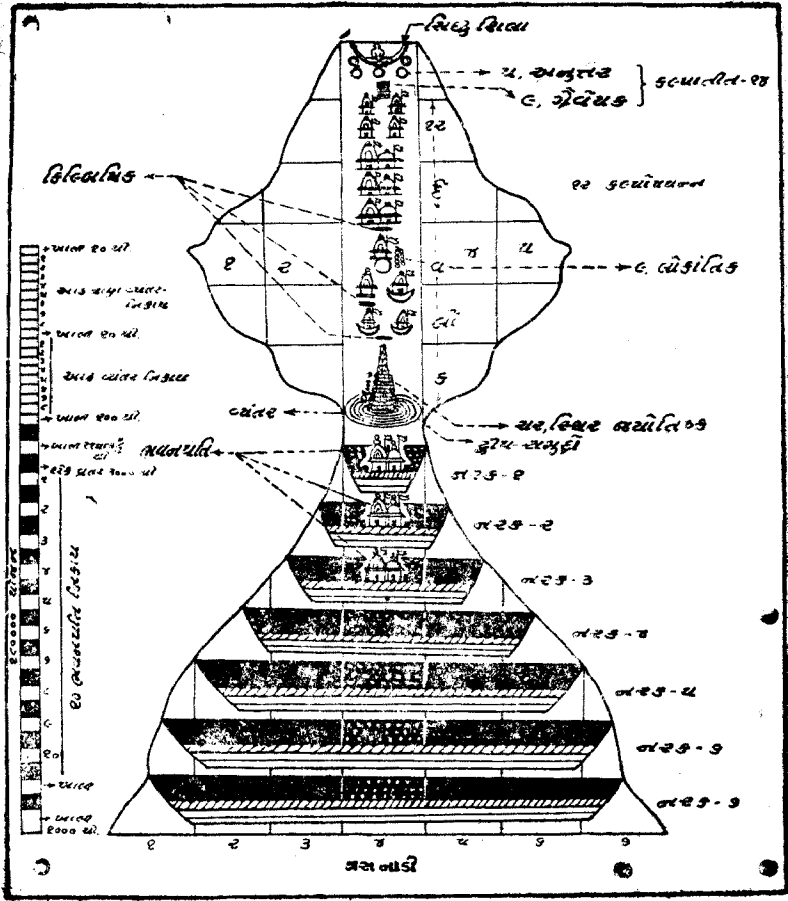
૧૮ મિથ્યાત્વશાલ્ય

મિથ્યાત્વ બધા અનિષ્ઠોનું જડ છે. સર્વ પાપોનું મૂળ છે. મિથ્યાત્વથી અન્ય બીજા કર્મની ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિના બંધની શક્યતા છે. અનેક પાપાચારોનું ઘર મિથ્યાત્વ છે. આથી સર્વ પ્રકારના દુઃખ મિથ્યાત્વી મેળવે છે, પ્રાપ્ત કરે છે. નરકની, તિર્યંચ પશુ-પક્ષીની ગતિમાં જન્મ લે છે, ઉન્નત પ્રદાપી બને. અનંત સંસાર વધારે છે. દુઃખ અને દુર્ગતિ, હીન અને દારિદ્ર્ય-ગરીબી ભોગવવી પડે છે. હિંસક વૃત્તિથી કૂર બને છે. આધી-વ્યાધી-ઉપાધીઓથી ઘેરાય છે, મહાકામી વિષયી બને છે. અશ્રદ્ધાળુ અને અનાચારી બને છે. ઇન્દ્રિયોની ક્ષીણતા, વિકલાંગતા, અંગમાં ખામી મેળવે છે. અનેક પાપોના ઉદય સાથે સર્વ પ્રકારના અંતરાય તથા અશુભ નામ કર્મની પ્રકૃતિઓનું ફળ પામે છે.

આવી રીતે આ ૧૮ પાપસ્થાનોના સેવનથી જુદા જુદા પ્રકારના અશુભ ફળ જીવોને મળે છે. જો કે તે અત્યંત દુઃખદાયિ હોય છે. બહુ દુઃખી થઈને ભોગવવા પડે છે. પાપનું ફળ શુભ હોય તે ક્યારેય સંભવ નથી. ચારે ગતિમાં દુઃખને દુઃખ જ ભોગવવું પડે છે.

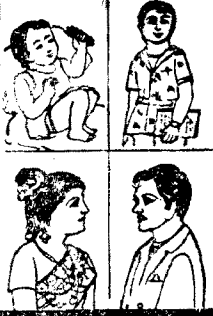
ત્રણે લોકમાં દુઃખ

પાપ કરવાવાળા પાપી ચૌદ રાજલોકના આ અનંત બ્રહ્માંડમાં કયાંય પણ જશે તો તેને પાપની સજાના પરિણામ સ્વરૂપે દુઃખ તો અવશ્ય ભોગવવું જ પડશે, આ ત્રણે લોકમાં અથવા અધોલોકની બે નારક પૃથ્વીઓમાં જઈને નારકી બનીને દુઃખ ભોગવે કે મધ્ય-તિરચ્છા-લોકમાં રહીને દુઃખ ભોગવે છે. ઉપર ઉર્ધ્વ-દેવલોકમાં જાય તો ત્યાં

પણ તેને શાંતી નથી મળતી. ત્યાં પણ કિર્તિમુખિક દેવ બનીને ઝાડુ કાઢવું આદિ સાફ સૂફી કરવાવાળા હક્કા દેવના રૂપમાં જન્મ લેવો પડે છે અને તેવું કામ કરવું પડે છે. જીવ ત્યાંથી મરીને ચાર ગતિમાં ગમે ત્યાં જાય તો તેને કરેલા પાપો અનુસાર દુઃખ, પાપોની સજા અવશ્ય લોગવવી પડે છે. મૃત્યુ બાદ જીવની સાથે શું આવે છે ? ઘર-બાર, બગીચા, ધન-સંપત્તિ વૈભવ, સોના-ચાંદી આભૂષણ, હીરા-મોતી, રૂપિયા-પૈસા કે સ્ત્રી, પુત્રી-પુત્ર પરિવાર આદિમાંથી કોઈ સાથે આવતું નથી, ત્યાં સુધી કે મનુષ્યનું શરીર પણ અહીંયા જ બળીને ભસ્મ થઈ જાય છે.

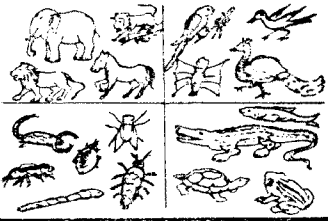
મ
નુ
ષ્ય
ગ
તિ

દેવ ગતિ

જીવ

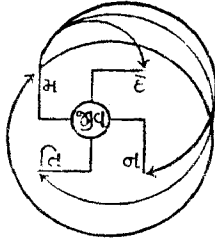
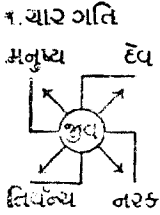
તિર્યંચ ગતિ

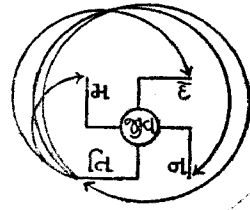
નરક
ગતિ

શરીર પણ સાથે આવતું નથી, તો પછી સાથે આવવાવાળું સાધન કયું બાકી રહ્યું? વસ્તુઓ અને સબંધિ વ્યક્તિઓમાંથી કોઈ સાથે આવતું નથી. માત્ર બાંધેલ સારા અને ખરાબ પુણ્ય-પાપ જ જીવની સાથે આવે છે. કહેવાય છે કે “ઋણં ચ વૈરં ચ ભવાન્તરેડ્યાગચ્છતિ” આ જન્મમાં માથે ચઢાવેલ દેવું [ઋણ] વૈરવૈમનસ્ય, રાગ દ્વેષ આગામી જન્મમાં સાથે આવે છે. જીવ ચારેય ગતિમાં જાય છે. કરેલા શુભ-અશુભ પુણ્ય-પાપ અનુસાર સદ્ગતિ-દુર્ગતિરૂપ આ ચારે ગતિમાં જીવને જન્મ લેવો પડે છે. કયારેક મનુષ્ય ભવમાં જાય છે. તો મનુષ્ય મરીને ફરી દેવ મનુષ્ય નરક તિર્યંચની ચારે ગતિમાં જન્મ લે છે. દેવ મરીને માત્ર મનુષ્ય અને તિર્યંચમાં જન્મે છે. દેવ નરકમાં જતો નથી અને

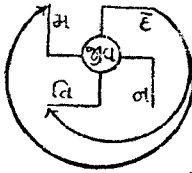
૨. મનુષ્યનું ચારે ગતિમાં ગમન

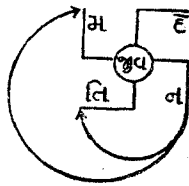
૩. તિર્યંચનું ચારે ગતિમાં ગમન

૪. દેવનું બે ગતિમાં ગમન

૫. નરકનું બે ગતિમાં ગમન

મરીને ફરી દેવ પણ થતો નથી, તેવી જ રીતે નારકીના જીવો પણ મરીને ફરી નરકમાં ઉત્પન્ન થતા નથી, અને દેવગતિમાં પણ જતાં નથી. નારકી મનુષ્ય અથવા તિર્યંચમાં જાય છે. જ્યારે તિર્યંચ જાતિનો જીવ ચારેય ગતિમાં જાય છે. તેના માટે કોઈ ગતિમાં પ્રતિ-મંથ નથી, કોઈ નિયમ નથી. આ ઉપરના ચિત્રમાં જોવાથી સ્પષ્ટ સમજાશે,

આ ચાર ગતિમાં જીવ કયાંય પણ જશે પરંતુ બાંધેલા પાપકર્મો અનુસાર બધી જ ગતિમાં દુઃખ પામશે. કરેલા કર્મો અનુસારે પાપની સજા બધી જગ્યાએ પામશે. ગતિ પણ કર્મને અનુસાર જ મળે છે. દેવગતિમાં જશે તો ત્યાં પણ ભવનપતિમાં પરમાધામી કે અસુરકુમારાદિ બને, અથવા તો વ્યંતરગતિમાં જાય તો ભૂત-પ્રેત-ચક્ષુ-હાકણુ-શાકણુ બને, તિર્યંચલોકમાં ભટકતા જ રહે છે. જ્યોતિષક દેવોમાં સૂર્ય-ચંદ્ર આદિમાં જાય તો ત્યાં પણ જ્યોતિષકેન્દ્રના અંગ-રક્ષક કે સેવક બને. ગ્રહોમાં રાહુ-કેતુ બને અથવા તો તારાગણમાં

કે નક્ષત્રમાં જાય તો ત્યાં પણ સારા-ખરાબ નક્ષત્રો છે તેમાં જન્મ લે છે. અથવા તો ઉપર વૈમાનિક દેવલોકમાં જાય તો કિલ્ખિષિકાદિ નોકર રૂપ દેવ બની ઈન્દ્રોનો હુકમ પાળવાવાળા સેવક બને છે.

મનુષ્ય ગતિમાં દુઃખ

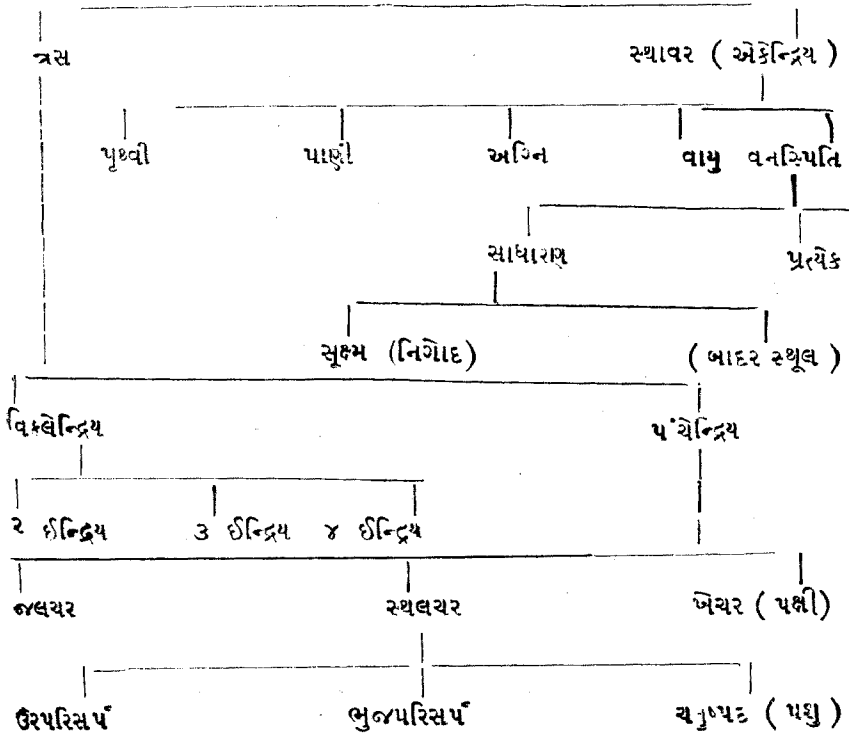
મનુષ્યગતિ જરૂર સારી છે, પરંતુ એકલી મનુષ્ય ગતિ મળવાથી શું? જાતિ-કુળ આદિ સર્વ પર આધાર છે. પાપોની સજના રૂપમાં અકર્મભૂમીમાં જન્મ મળી શકે છે. જ્યાં કોઈ ધર્મનું નામ નિશાન પણ નથી. અથવા મનુષ્યના રૂપમાં લિખારીના ઘરમાં સ્ત્રીના રૂપે જન્મ મળે અને ખાવાનું ઠેકાણું પણ ન હોય અને અધુરામાં પુરૂ સંતાન ૬-૭-૮-૧૦ ઘણા હોય અને તેમાં પણ ગરીબીમાં કન્યાઓનો જન્મ વધારે હોય, ૪-૫-૬-૭ છોકરીઓ કેટલાયના ઘરમાં જન્મતી હોય છે. નીચ-હલ્કા કુળમાં જન્મ મળે કે લિખારી કુળમાં જન્મ લઈને લીખ માંગતા ફરો કે કષાયના ઘરમાં જન્મ મળે ત્યાં પશુ હત્યા કરતા રહો. વેશ્યાના ઘરમાં જન્મ મળે જ્યાં દુરાચારના પાપમાં ભુંઢળી પૂરી કરો. આવા સેકડો કુળ અને જાતિઓ છે, જ્યાં આવા હલ્કા જન્મ મળવાથી દુઃખી થવું પડે છે અને તેમાં ફરી હલ્કા પાપ કરવા પડે છે, તમે અમદાવાદ આદિ શહેરોમાં જોયું હશે. કે કેટલાય પતિ-પત્નિ મળીને ગાડી કે ગાડું ખેંચે છે. ઘઉંની ગુણે, લાકડા, પથ્થર. કે માલસામાન હદ ઉપરાંત ભરે છે. ખિચારા મનુષ્યોને, પતિ-પત્નિને શ્વાસમાં દમ ભરાઈ જાય ત્યાં સુધી ગાડી ખેંચવી પડે છે અને તે પણ ૧૦-૨૦ માઈલ સુધી દરરોજ ચલાવે-ખેંચવી પડે છે. તેમાં પણ ખરા ખપોરે તડકામાં ખુદલા પગે ચાલે છે. ખાવા-પીવાનું ઠેકાણું નથી પડતું અને કાળી મજૂરી કરવી કેટલું દુઃખ છે? કહેવાય છે મનુષ્ય ગતિ પણ કામ પશુ જેવું કરવું પડે છે. તમે જ વિચારો આવા મનુષ્ય અને પશુમાં શું અંતર છે? માત્ર પશુને ચાર પગ છે. અને મનુષ્યને બે પગ છે. એટલો જ ફરક છે. છે. આ પાપની સજ કેટલી ભારે છે.

આવી રીતે દેડ, ભંગી-ચમાર-ચંડાળ-મચ્છીમાર આદિના કુળમાં જન્મ લઈને મળ-મૂત્ર સાફ કરવું પડે કે મચ્છીમારવી, પકડવી, સૂકાવવી અથવા ચામડુ ઉતારવું, જોડા બનાવવા આદિ હલ્કા પાપના ધંધા કરવા પડે, આ પાપની સજ કેટલી ભારે છે. તેવી રીતે ચોર-ગુંડા-ડાકુ-લુંટારા-આવારા આદિ મનુષ્યોના રૂપમાં જન્મ લઈને તેવું પાપ

કરવું પડે તે કેટલી ભારી પાપની સજા લોગવવી પડે છે. કહેવાય છે મનુષ્ય ગતિ પણ એટલા નામ માત્ર થી રાજ થવા જેવું નથી. કરેલા પાપ-કર્મ અનુસાર મનુષ્ય ગતિમાં પણ દુઃખી થઈને, રડી-રડીને જીવિત વિતાવવી પડે છે. આ કોઈ એકા પાપની સજા નથી, કહ્યું છે. કે,

કુપ્રામ વાસઃ કુનરેન્દ્ર સેવા, કુભોજનં ક્રોધમુલ્હી ચ ભાર્યા ।
કન્યા બહુત્વં ચ દરિદ્રતા ચ, ષડ્ જીવ લોકે નરકા ભવન્તિ ॥
પ્રામેઃવાસો નાયકો નિર્વિવેકઃ કૌટિલ્યાનામેકપાત્રં કલત્રમ્ ।
નિત્યં રોગઃ પારવશ્યં ચપુંસામેતત્સર્વં જીવતામેવ મૃત્યુઃ ॥

તિર્થંચ ગતિ ના જીવ

ખરાબ ગામમાં રહેવું, મૂર્ખ-ખરાબ રાજની સેવા, એકું જૂઠું ખરાબ લોજન અને કોઈ મુખી પત્ની તથા ઘણી કન્યાઓનો જન્મ થવો. તથા ગરીબી આ ૬ અવસ્થા આ જીવલોકમાં નરકની જેમ દુઃખ દાયિ છે. તેવી રીતે અનિષ્ટ ગામોમાં વાસ, દુષ્ટનેતા, હંમેશા રોગથી ઘેરાઈ રહેવું, પરવશતા-શુદ્ધામી આ સર્વ મનુષ્ય માટે જીવતા જીવ મૃત્યુની સમાન દુઃખદાયિ છે.

તિર્યચગતિમાં પાપની સજા

તિર્યચગતિ બહુ લાંબી ચૌડી છે. માત્ર પશુ પક્ષી નહિ પરંતુ કીડી, મંકોડા, પૃથ્વી, પાણી અને અગ્નિના જીવ ગતિની દષ્ટિએ તિર્યચ ગતિમાં ગણાય છે. એટલે નિગોદના જીવ, ઝાડ-પાન-વન-સ્પતિના જીવ આદિ એકેન્દ્રિયથી લઈને પંચેન્દ્રિય પશુ-પક્ષી સુધીના જીવ ગતિની દષ્ટિએ તો તિર્યચની ગતિમાં જ ગણાય છે. ઉપરનો ચાર્ટ જોવાથી ખ્યાલ આવશે.

આ ચાર્ટમાં બતાવ્યા અનુસાર ચારલા પ્રકારના એકેન્દ્રિયથી પંચેન્દ્રિય સુધીના જીવ તિર્યચ ગતિમાં ગણાય છે. સ્થાવરની એકેન્દ્રિય કક્ષામાં પૃથ્વીકાયમાં પથ્થર માટી ધાતુ આદિમાં જન્મથવો અથવા પાણી, અગ્નિ, વાયુના રૂપમાં જન્મ લેવો પડે છે. અથવા વનસ્પતિકાયમાં પ્રત્યેક વનસ્પતિકાયની જાતિમાં ઝાડ, પાન, છોડ બનીને ઊંઘા મસ્તકે લટકીને હજારો વર્ષો સુધી ઉભા રહેવું પડે છે અને સાધારણ વનસ્પતિકાયમાં અત્યંત સૂક્ષ્મ નિગોદની અવસ્થામાં પણ જીવને જન્મ લેવો પડે છે. જ્યાં એક સૂક્ષ્મ શરીરમાં અનંત જીવોને એક સાથે રહેવું પડે છે. જે થોડો માત્ર અલ્પ આહાર કે શ્વાસ મળે તો અનંત જીવોને એક સાથે વેચી લેવો પડે છે. હવે તમેજ વિચારો સૂક્ષ્મ શરીર અને તેમાં અનંતને એક સાથે રહેવાનું અને આહારાદિને અનંતભાગમાં વહેંચી તેમાંથી જે મળે તે ખરું. તેમાં પણ એક એક ગોળામાં અનંત જીવોને એક સાથે રહેવાનું અને સતત જન્મ મરણ સહન કરવાના, એક શ્વાસોશ્વાસ પરિમિતકાળમાં ૧૭૧૧ વાર જન્મ મરણ ધારણ કરવાના આવી પરિસ્થિતિ જીવને મળે તો વિચારો જીવને પાપની સજા કેટલી ભારે મળે છે? આવા કેટલાય પાપો કરીને કોઈક જીવો પંચેન્દ્રિય મનુષ્ય પર્યાપ્તમાંથી ફરી નિગોદમાં જાય છે. આ પાપકર્મની સજા છે. તે વ્યહવારરાશી નિગોદના જીવ કહેવાય છે. ત્યાં નરકની અપેક્ષાએ અનંતગણા દુઃખ છે. એવું શ્રી વીર પ્રભુએ ગૌતમને કહેતા કહ્યું છે. કે—

યત્ નરકે નૈરયિવ્યાઃ દુઃખં પ્રાપ્નુવંતિ ગૌતમ ? તીક્ષ્ણમ્ ।

તત્ પુનર્નિર્ગોદમધ્યે અનંતગુણં જ્ઞાતવ્યમ્ ॥

હે ગૌતમ ! નરકમાં નારકી જીવ જેટલા તીક્ષ્ણ દુઃખ પામે છે. તેના અનંતગુણા દુઃખો જીવ નિર્ગોદની ગતિમાં પામે છે. આવું જાણવું જોઈએ વિચારો ! નરકગતિના દુઃખોનું વર્ણન આગળ કરીશું તેની અપેક્ષા એ અનંતગુણા દુઃખ નિર્ગોદમાં ? આ કેટલા ભારે પાપ કર્મની સજા થઈ ? આટલું જાણીને પણ આજે બટાટા-કુંગળી-લસણ આદિ જે અનંતકાય છે તે સૂક્ષ્મ નથી પરંતુ સ્થૂળ (બાહર) સાધારણ વનસ્પતિકાય જ છે. નિર્ગોદમાં અને આમાં અંતર માત્ર એટલું જ છે. કે આ સ્થૂળ (બાહર) છે અને નિર્ગોદ અત્યંત સૂક્ષ્મ છે. આટલું જાણ્યા પછી પણ આજે બટાટા-લસણ આદિનું ખાવાનું નથી છોડી શકાતું તો આ અનંતકાયના હિંસાના પાપ ક્યાં લઈ જશે ? કદાચ વનસ્પતિ કાયમાં લાવીને ક્યાંક પટ્ટી ન દે ? તો પાપની સજા કેટલી ભારે થશે ? વિચારો.

વિકલેન્દ્રિયમાં, બેઈન્દ્રિયમાં શંખ-કોડી-જળો-અળસીયાના જન્મ મળે કે તેઈન્દ્રિયમાં. કીડી-મકોડા-ધિળ-માંકડ-જૂ નો જન્મ મળવો અથવા ચઉરિન્દ્રિયમાં માળી-મચ્છર-ભમરાનો જન્મ મળવો કેટલો કષ્ટદાયિ-દુઃખદાયિ સિદ્ધ થશે ? અને એક-બે જન્મથી ક્યાં કાર્ય સમાપ્ત થાય છે ? સ્વકાય સ્થિતિમાં કેટલો દીર્ઘકાળ પસાર કરવો પડે છે અને કેટલા ભવ ધારણ કરવા પડે છે. તે પછી પંચેન્દ્રિય પર્યાયમાં જીવ જાય છે જળચરના રૂપમાં માછલી, કાચબો, મગરમચ્છ, વહેલ માછલી આદિ બનવું પડે છે. જ્યાં મોટી માછલી નાની માછલીને ખાઈ જાય છે. જન્મ દેવાવાળી માતા જ પોતાના બચ્ચાને ખાઈ જાય તે કેટલી ભારે કર્મની સજા છે ? ખેચરમાં પક્ષીના જન્મમાં ઉડતા રહેવાનું જ્યાં મળે ત્યાં ખાવાનું. સ્થળચરમાં સાપ-નોળીયો-ગરોળી-વાંદરો-હાથી-ઘોડા-ગાય-બળદ-સુવર-ગઢેડો-બકરી આદિના અસંખ્ય જન્મ મળે છે, કરવા પડે છે. હવે વિચારો અહિં બિચારા પશુઓની શી હાલત છે ? કેવી દશા છે ? એક બાજુ શરીર મોટું-સ્થૂળ, પેટ લાંબુ-ચોડુ, આહારની તીવ્ર સંજ્ઞા અને ખાવાનું શું મળે છે ? ઘાસ, તેમને દરરોજ રોટલી-રોટલા કોણ બનાવીને ખવડાવે ? ઘાસ પણ બધાના નસીબમાં ક્યાં છે ? રસ્તામાં પડેલા કપડા, કચરા, કાગળ, પૂંઠા આદિને ખાઈ-પીને પેટ ભરવું પડે છે.

ખિચારા સુવર (ભૂંડ) તો જીંદગીભર સુધી કોઈની વિષ્ણુ ખાઈને જ જીવે છે. કૂતરાના જન્મમાં ગલીઓમાં ભટકવાનું અને કોઈ તૂ-તૂ કરીને બાલાવે અને રોટલીનો ટુકડો નાંખે ને પ-૬ કૂતરા દોડીને આવે. હવે કોને ખાવા મળશે? બસ પછી લડવાનું-ઝગડવાનું લાગશે વાંદરાના જન્મમાં ઝાડ-ડાળીઓ પર ફૂદવું-દોડવું અને જે કાંઈ મળે તે ખાવાનું, ગંધેડાના જન્મમાં પથ્થર-ઈંટ અને લાકડાનો ભાર ઉપાડવાનો ખળદના જન્મમાં ગાડી ખેંચવાની, જીવ જાય ત્યાં સુધી ગાડી ખેંચવાની અથવા હળ ચલાવવાનું. ઘોડા અને ઊંટના જન્મમાં પણ શું? પીઠ પર ગાડી સાથે જોડીને ભાર ખેંચવાનો, દમ તૂટી જાય ત્યાં સુધી દોડવું પડે. ઈત્યાદિ કેટલી ભારે દુઃખદાયિ સજ્જ છે? મરવાને પોદ્રી ક્ષર્મમાં રાખી વારંવાર ઈંડા પ્રસવવા, અને કીડા-મકોડા-ઠચરો-ઠાદવમાંથી ખાવાનું તથા કપાવાનું. આવી રીતે બકરા-બકરીના ભવમાં કષાય ખાનામાં કપાવવાનું-મરવાનું કેટલું ભારી દુઃખ છે? તિર્યંચગતિમાં પણ એક મિનિટ સુખની આશાનું કિરણ નથી. આવી રીતે તિર્યંચની ગતિમાં કરેલા પાપોની ઘણી ભારી અને કડક સજ્જ વર્ષો અને જન્મો સુધી ભોગવવી પડે છે.

નરકગતિનો પરિચય

નરક ગતિમાં મહાભયંકર સજ્જ ભોગવવી પડે છે. ચૌદ રાજ લોકના ત્રણ લોકમાં જે અધોલોક છે તે પાતાળલોક કે નરકના નામથી ઓળખાય છે. જે સાત વિભાગમાં વહેંચાયેલ છે. તે સાત નરક પૃથ્વીઓ છે તે નરક શું છે? અને ક્યાં છે? તેનો પરિચય આગળના બે ચિત્રોમાં જોવાથી સ્પષ્ટ સમજાશે.

૭ નરક પૃથ્વીઓ

રતનપ્રભા શર્કરાપ્રભા વાલુકાપ્રભા પંકપ્રભા ધૂમપ્રભા તમઃપ્રભા મહાતમ

આ સાત નરક પૃથ્વીમાં પોતાપોતાના સ્થાનને અનુરૂપ નામથી ઓળખાય છે. અહિંયા ઘોર અંધારું હોય છે. ૧-૨ માં અંધારું આદિ વધુ હોય છે. બીજા કરતાં ત્રીજામાં વધારે, ત્રીજા કરતાં ચોથીમાં વધારે આવી રીતે આગળ વધતા જઈશું તો સાતમી નરકમાં તો ભયંકર દુઃખ અને ગાઢ અંધારું હોય છે. ઉત્તરોત્તર કેમથી સાતે નરક

૭ નરક પૃથ્વીઓની
લાંબાઈ તથા ઊંચાઈ—

૧૮૦૦૦૦ યોજન-૧
રજજ્ય →

૧૩૨૦૦૦” યોજન
ર૧૧” →

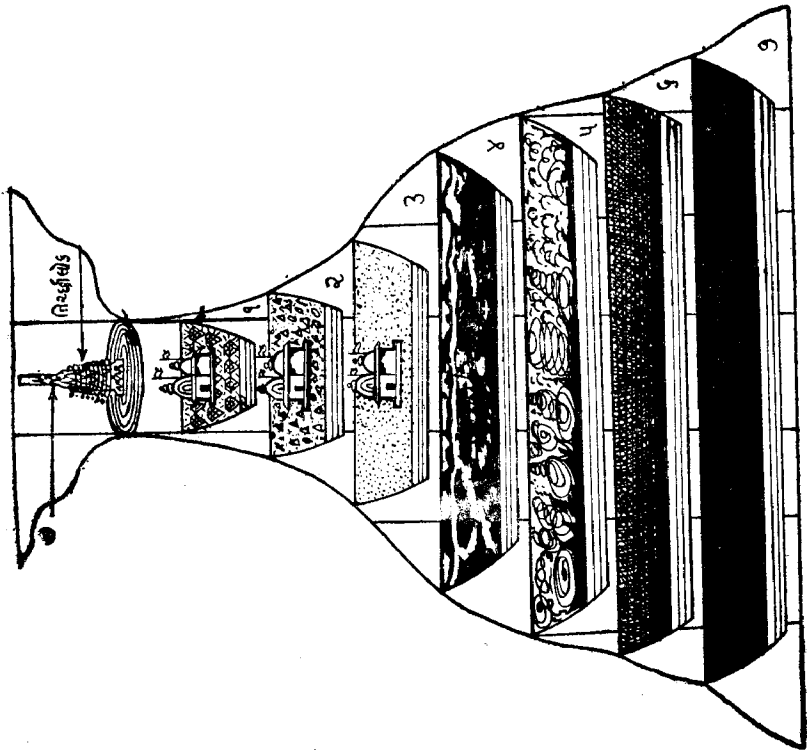
૧૨૮૦૦૦’- ૪” →

૧૨૦૦૦૦’ -૫” →

૧૧૮૦૦૦’ -૬” →

૧૧૬૦૦૦’ -૬૧” →

૧૦૮૦૦૦’ -૭” →

પ્રતર-તથા-નરકાવાસ

૧૩ પ્રતર-૩૦લાખ

૧૧ ” —૨૫ ”

←૬ ”-૧૫”

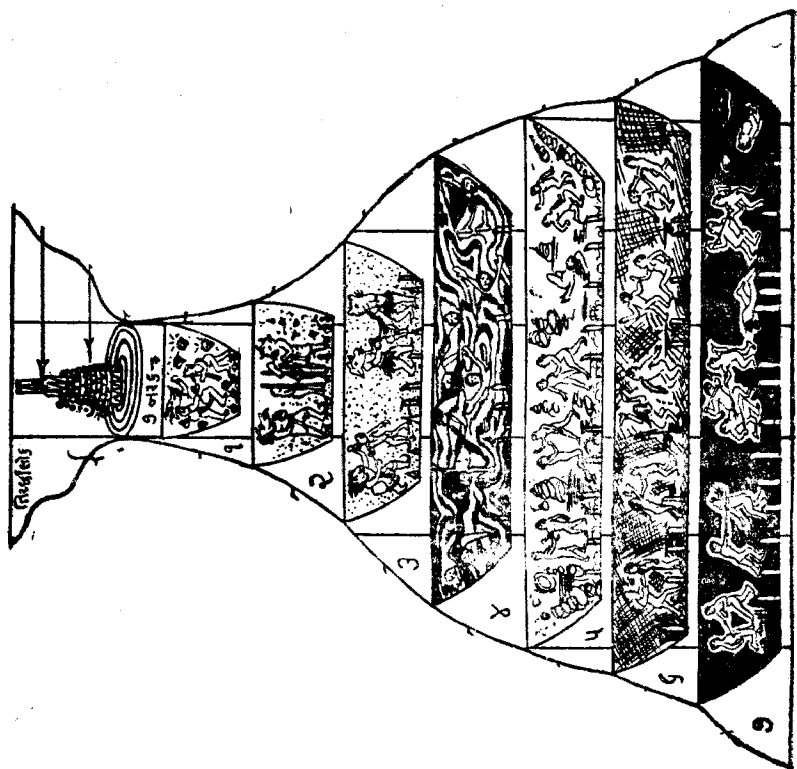
←૭ ”-૧૦”

←૫ ”- ૩”

←૩ ”- ૬૬૬૬૫

←૧ ”—૫—

નરકાવાસ

નરક

←૧" રતપ્રભા

←૨" શકરપ્રભા

←૩" વાલુકાપ્રભા

←૪" પંકપ્રભા

←૫" ધૂમપ્રભા

←૬" તમપ્રભા

←૭" મહાતમપ્રભા

૧. ધર્મો →

૨. વંશા →

૩. શીલા →

૪. અંજના →

૫. રિષ્ટા →

૬. મધા →

૭. માધવતી →

એક કરતા બીજી થી મોટી-મોટી છે અને વધુને વધુ દુઃખદાયિ છે. આ રીતે આમા ક્રમશઃ આયુષ્ય વધારે વધારે છે. ઓછામાં ઓછું જઘન્ય આયુષ્ય ૧૦૦૦૦ વર્ષથી ઓછું હોતું નથી. અને પછી જેમ આગળ જઈએ છીએ તેમ વધે છે.

આવી રીતે સાત નરક પૃથ્વીઓમાં આટલું લાંબુ મોટું આયુષ્ય હોય છે. એક સાગરોપમનો અર્થ અસંખ્ય વર્ષ છે. તેવા ૩૩ સાગરોપમ વર્ષ ૧ જન્મમાં વિતાવવા પડે છે.

૭ નરકોમાં આયુષ્ય

જઘન્ય આયુષ્ય (ઓછું)				ઉત્કૃષ્ટ આયુષ્ય (વધારે)		
૧લી નરકમાં	૧૦૦૦૦	વર્ષ		૧	સાગરોપમ	વર્ષ
૨જી નરકમાં	૧	સાગરોપમ	વર્ષ	૩	"	"
૩જી "	૩	"	"	૭	"	"
૪થી "	૭	"	"	૧૦	"	"
૫મી "	૧૦	"	"	૧૭	"	"
૬ઠ્ઠી "	૧૭	"	"	૨૨	"	"
૭મી "	૨૨	"	"	૩૩	"	"

આવી રીતે ઓછામાં ઓછી અને વધુમાં વધુ શરીરની ઉંચાઈ આટલા હાથ હોય છે. અર્થાત્ આટલું મોટું-તગડું-લાંબું-પહોળું ઉંચું શરીર હોય છે. બધાજ નારકી જીવો નપુંસક હોય છે. નપુંસકને મહા વિષય વાસના હોય છે. અતિ કામ વાસનાના કારણે અનેક પ્રકારની ધમાલ કરે છે. પારા જેવું શરીર હોય છે. અર્થાત્ એક બે વખત કે

૭ નરકોમાં શરીરની ઉંચાઈ

ઓછી ઉંચાઈ			વધુ ઉંચાઈ	
૧લી નરકમાં	૩	હાથ	૩૧	હાથ
૨જી "	૩૧	"	૬૨	"
૩જી "	૬૨	"	૧૨૫	"
૪થી "	૧૨૫	"	૨૫૦	"
૫મી "	૨૫૦	"	૫૦૦	"
૬ઠ્ઠી "	૫૦૦	"	૧૦૦૦	"
૭મી "	૧૦૦૦	"	૨૦૦૦	"

૫૦-૧૦૦ વખત કોઈ કાપે તો પણ મરતા નથી. જેવી રીતે પારો હાથ માંથી છૂટી નીચે વિખરાઈ જાય અને ફરી એકઠો કરવાથી પાછો જેવો હતો તેવો થઈ જાય છે તેવું જ નારકીનું શરીર હોય છે. પરમાધામી હાથ પગ કાપીને ચારે બાજુ ફેંકી દે તો પણ થોડીવારમાં પાછું ભેગું થઈને એક થઈ જાય છે અને ફરી બિચારા નારકી દોડવા લાગવા જાય છે. ફરી પરમાધામી પકડી લે છે. નારકીના જીવોને એક મિનિટ માટે પણ શાંતિ નથી હોતી. બીજી બાજુ આયુષ્ય એવું નિરૂપકમવાળું હોય છે કે આત્મહત્યા કરીને મરવા જાય તો પણ મરી શકતા નથી. સાત નરક પૃથ્વીઓના ૧૩-૧૧-૬-૭-૫-૩-૧ = ૪૬. આવી રીતે કુલ ૪૬ પ્રતરોની સાત નરકોમાં અસંખ્ય નારકી જીવ રહે છે. આ બધા નારકી બિચારા કુબ્જા વામન શરીરવાળા હોય છે. શરીરનો રંગ નિકટ મલીન હોય છે. ગંધેડા અને ઊંટ જેવી વિચિત્ર આકૃતિ હોય છે. રડતા, વિલાપ કરતા, અને ચીચીયારીથી ચિદલાતા, ભયંકર અવાજ હંમેશા કરતા હોય છે. નારકી જીવોના જઠરાગ્નિ એટલા વધારે પ્રજ્વલિત હોય છે. એટલી બધી તીવ્ર ભૂખ લાગે છે કે દુનિયાભરનું ઘી અને અનાજ ખવડાવવામાં આવે તો પણ તૃપ્તિ સંભવ નથી. જો કે નરકમાં નારકીઓનું વૈકલ્ય શરીર એવું હોય છે કે ત્યાં ખાવાપીવાનો વ્યવહાર નથી. તો પણ ક્ષુધાની તીવ્રતા પણ એક પ્રકારની છે. નારકીઓની લેશ્યા કૃષ્ણાદિ ખૂબ ખરાબ હોય છે. વિચારધારામાં પણ ફેરતા આદિ ઘણી વધારે હોય છે. આર્તધ્યાનથી હજાર ગાળું વધારે રૌદ્રધ્યાનનું પરિણામ રહે છે. મારવા કાપવાની જ વાતો હોય છે. ક્રોધાદિ કષાયની માત્રા હજાર ગાળી વધારે હોય છે.

નરક ગતિમાં વેદના

પરસ્પરોદ્દીરિત

અસુરોદ્દીરિત

ક્ષેત્રકૃત

દુઃખ પિડાને વેદના કહેવાય છે. નરકગતિમાં મુખ્ય ૩ પ્રકારની વેદના હોય છે. પરસ્પર વૈરી દુશ્મન જીવ સાથે ઉત્પન્ન થાય છે. ત્યાં પરસ્પર લડવું ઝગડવું આદિ સતત રહે છે. એકબીજાને મારવું કાપવું આદિ સતત ચાલે છે. ભયંકર યુદ્ધ જેવું વાતાવરણ સતત

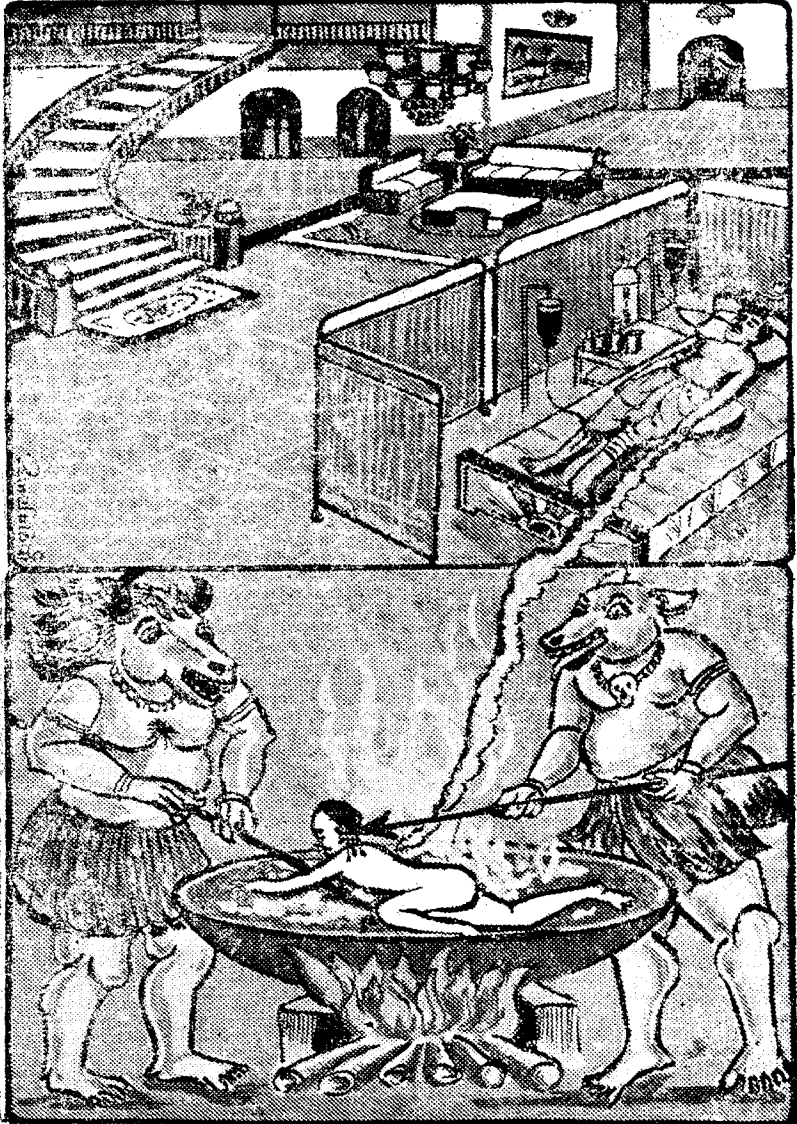

રહે છે. ઉઠર ખિલાડીની જેમ દુશ્મનની જેમ બધા એકબીજાને મારવાને જ ઇચ્છે છે. જ્યાં પરમાધામી નથી હોતા તેવી ૪-૫-૬-૭ આ ચારે નરકમાં પરસ્પર લડે છે. અંગોપાંગનું છેદન ભેદન કરતાં બધું છે એક તો ઘોર અંધારીનરક અને તેમાં પણ સતત એકબીજા સાથે ટકરાઈને લડે છે. ડરાવવું-લડાવવું સતત ચાલે છે.

અસુરોદ્ધીરિત વેદના—સંવિલખાસુરોદ્ધીરિત દુઃખાશ્ચ પ્રાક્ ચતુર્થ્યા :
 ૫ ૩ ૫ ૫

અસુર—અર્થાત્ લયંકર રાક્ષસી કક્ષાના પરમાધામી ભવનપતિની જાતિનો દેવ તે ૧-૨-૩ નરક પૃથ્વીઓમાં રહે છે પરમ+અધર્મી =પરમાધામી એવો શબ્દ છે. અર્થાત્ મહાલયંકર અધર્મી. અહીંયા જેલરનું જે કામ હોય તેવું કામ ત્યાં તેનું છે. આવેલા નારકી જીવોને મારવા—કાપવા—પીટવા, ઉચકીને ફેંકવા, અગ્નિમાં બાળવા આદિ હજારો પ્રકારની દુઃખી કરવામાં જ તેમને મજા આવે છે. તેનાથી જીવોને જે તીવ્ર વેદના થાય છે તે અસુરોદ્ધીરિત પરમાધામી કૃત વેદના છે. પરમાધામીઓનું કામ જ વેદના—દુઃખ આપવાનું છે. તેમાં જ તેને મજા આવે છે. તે ૧૫ પ્રકારના હોય છે તેથી તે ૧૫ પરમાધામી કહેવાય છે. તેઓનો સ્વભાવ બહુ સંકલિષ્ટ ક્રૂર હોય છે. આડીં આ ચિત્રમાં જુઓ. અહિં આપણી પૃથ્વી પર કોઈ મોટા સારા સમાજમાં જાણીતા પ્રતિષ્ઠિત શેઠ જીવંતીલર મહાપાપ કરીને નરકમાં ગયા છે. જે પરમાધામી એક કડાઈમાં ઉકળતા ગરમાગરમ તેલમાં નાખીને ભાલાથી ભજીયાની જેમ તળે છે. અહિંનો શેઠ ત્યાં નારકી બનીને કેટલી લયંકર વેદના સહન કરે છે ? કરેલા લયંકર પાપની સજા આવી મળે છે. આવી પરમાધામીઓ દ્વારા અપાતી વેદના અહિં ચિત્રોની સાથે.

આપવામાં આવી છે. જેમાં ડાબી બાજુ કરેલા પાપના પ્રકાર છે અને જમણી બાજુ નરકમાં તે પાપની જે સજા મળે છે તે છે.

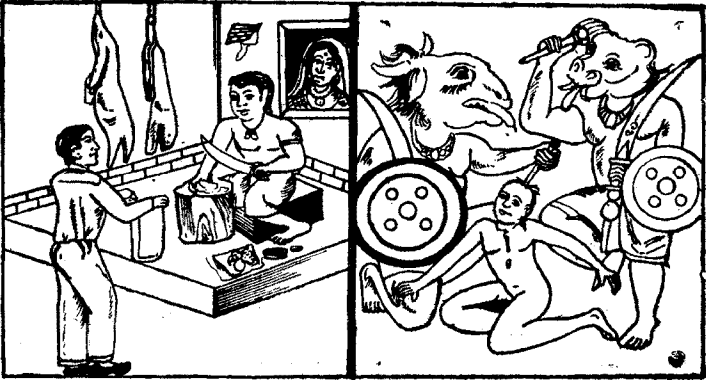
જે અહિ કૂરતાપૂર્વક જૂ, માંકડ
કીડી આદિ જીવ જંતુઓને માર-
વાનું પાપ કરે છે તેને

નરકમાં પરમાધામી કાટાદાર લોખં-
ડના સળીયા પર સુવાડીને ભાલાથી
મારે છે.

અતિકૂર કષાયવૃત્તિવાળો જે ઘેટા
બકરાને કાપવાનું કામ કરે છે, પશુ
વધ કરે છે તેને

નરકમાં બે પરમાધામી સાથે મળીને
જીવતાને ઠરવતથી કાપે છે.

બકરા-માછલી-કાપવા-મારવા તથા
વહેંચવાનો જે વ્યાપાર કરે છે
તેને પાપની સજા રૂપે

નરકમાં બળ્બે પરમાધામી મળીને
માથામાં લોખંડના ખીલા ઠોકીને
તલવારથી કાપે છે.

દ્રેષથી વહુ અથવા કોઈ ને ઘાસ-
તેલ છાંટીને બાળીને મારવાના ફળ
સ્વરૂપે

નરકમાં બળતી અગ્નિની જ્વા-
ળાની વચ્ચે કાંટામાં ભવતા ભવ
બેસાડીને ભાલાથી આંખ ફેડીને
મારે છે.

અતિકામ વાસનાથી જે સ્ત્રી પર
પુરુષગમનનું પાપ કરીને બીજા
સાથે સંબંધ કરે છે તેને

નરકમાં પરમાધામી બળતી
અગ્નિની જ્વાળામાં કાંટામાં બેસા-
ડીને પરશુથી મારે છે.

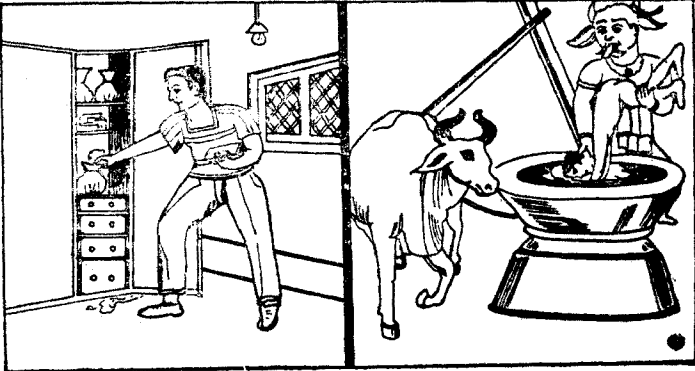
ત્રિવિધથી જે પરાઈથી સાથે
સંભોગ આદિની કામક્રિયા કરવાનું
પાપ કરે છે તેને

પરમાધામી આવા પાપીને નરકમાં
લોઢાના તપેલા ગરમ થાંભલા સાથે
બાંધી આંખ ફેડવાની સજા કરે છે.

જે કોઈથી કે કુંવારી કન્યાથી કે
વેશ્યાગમનમાં જ લપેટી રહેવાનું
મહાપાપ કરે છે તેને

નરકમાં બે પરમાધામી બંને કામીને
સળગતી આગમાં નાંખીને દોરડાથી
બાંધીને માથું ફેડીનેન મારે છે.

જુગાર-દાડનો વ્યસની બીજના
ઘરમાં ચોરી લૂંટ-ફાટ કરીને પરધન
ચોરવું અદિ પાપ કરે

પરમાધામી નરકમાં ધાણીમાં તે
નારકીને નાંખીને જીવતો જ પીલેછે

ગુંડાગિરિ -ઢાઢાગિરિથી મારા-
મારી કરીને કોઈનું ગળું ઢબાવીને
મારવાનું પાપ કરવાવાળાને

પરમાધામી નરકમાં કરવતથી જ
સીધો કાપવા મારવાની સજા
કરે છે.

ઢવા પીને કે અન્ય રીતે ગર્ભપાત
કરીને કે કરાવવાથી બાળ હત્યાનું
પાપ કરવાવાળાને

નરકમાં બળતી અગ્નિમાં જીવને
બાળીને ગઢા શરીરમાં ખોસીને
પરમાધામી મારે છે.

દહ્લી-માયાવી કપટી મનુષ્ય
ખિચારા ભોળા-સીધા સાદા લોકો
જે ઠગે છે, ખનાવે છે તે પાપની
સજા

નરકમાં પરમાધામી તીર પર
સુવાડીને શિયાળ અથવા ફૂતરાને
છોડીને માંસ ખવડાવે છે.

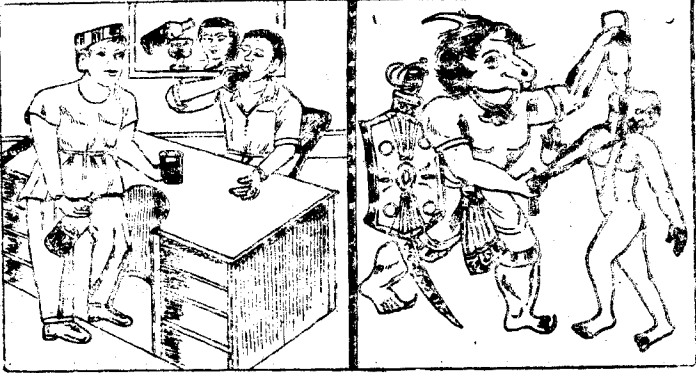

અળગણુ પાણી મળ્યા વગર જે
ઘણું વાપરે છે કોઈ મર્યાદા રાખતા
નથી તેની જીવ હિંસા કરવાના
ફળ સ્વરૂપે

પરમાધામી નરકમાં તેને એક
ઢિવાલ પર ઉલ્ટો લટકાવીને પગ
પકડીને ઉંચો કરીને ગદાથી મારે છે

કંઈ મહાપાપોનું સેવન કરવાથી નરકમાં જઈયાં પરમાધામી નથી એવી નરકમાં હાડ માંસ લોહી મળ તથા મૂત્રાદિની અશુચીથી ભરેલી નરકની વૈતરણી નદીમાં પડેલા તણાતા બિચારા નારકી ભયંકર દુઃખ ભોગવે છે.

ખરાબ, પ્રાન્ડી, અફીણ, ગાંજ, રસ આદિ વ્યસની ચીજો ખૂબ ને જે ખરાબ બોલવા આદિનું પાપ કરે છે તેમને

નરક ગતિમાં પરમાધામી દોરડું ગળામાં નાંખીને પકડીને ગરમ તપાવેલા ઓગળેલા લોખંડનો રસ પિવડાવે છે.

ખાંડણીમાં ખાંડવાથી, પીસવાથી, દળવા આદિમાં જીવ રક્ષા ન કરતા કીડી-મકોડા-ધ્રુવ આદિ જીવ જંતુઓ મારવાની હિંસા કરવાવાળાને.

નરકમાં તે ખાંડવાવાળાને ખાંડણીમાં નાંખીને બે પરમાધામી લોખંડના સાંભેલાથી મારતા કૂટતા માથુ ફેડીને ચૂર્ણ બનાવે છે.

આવી રીતે અહિંયા નમૂનાના રૂપમાં થોડા જ ચિત્રો ઉદાહરણ માટે આપેલ છે. આ જોઈને કલ્પના આવી શકે છે કે કોઈપણ જીવ કોઈપણ ગતિમાં જોવા પાપ કરે છે. તે પાપના ફળ સ્વરૂપ સજ્જના રૂપમાં નારકી જીવોને કેટલી લયંકર સજ્જ લોગવવી પડે છે. વિચારો! જ્યારે પાપ કરો છો ત્યારે કોઈ શરમ ન આવી, કોઈ જીવ પર દયા ન આવી, તો પછી તે પાપોની સજ્જ દેવામાં પરમાધામીઓને કેમ દયા આવશે? હા, તેમને કર્મબંધ જરૂર થાય છે તેની સજ્જ તેઓ લોગવશે. પણ આજ તો અત્યંત સંકલિષ્ટ પરિણામ છે તેમાં જ તેમને મજા આવે છે. આવી રીતે હજારો પ્રકારના પાપો કરીને જીવ જ્યારે નરકાદિ ગતિમાં જાય છે ત્યારે ત્યાં પણ હજારો પ્રકારની તીવ્ર વેદના લોગવવી પડે છે. ત્યાં પરમાધામીના પગમાં પડવાથી કે તેમની પાસે માફી માંગવાથી તેઓ એક અક્ષર પણ સાંભળવા તૈયાર હોતા નથી તેનાથી સાફ એ છે કે અહિં જો પાપ ન કર્યું હોત તો નરકમાં જવાનો પશ્ચ જ ન આવત અને માની લો ભૂલમાં અજાણ્યમાં પાપ થઈ જાય તો આ પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરી લેવું જોઈએ જ્યારે ધર્મની આરાધના

તપ તપશ્ચર્યાદિ કરીને, પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત આદિ કરીને પાપને ખપાવી શકાય છે. પણ જો બંને કાર્યો ન કર્યાં તો તો પછી નરકમાં જવા સિવાય અન્ય કોઈ વિકલ્પ નહિ રહે.

નરકમાં પાપ ક્ષય નથી થતા સજ્જ લોગવાય છે.

પાપનું પ્રાયશ્ચિત્ત કરીને ક્ષય કરવાનો એકમાત્ર ઉપાય અહિ પૃથ્વી પર આ જન્મમાં સુલભ છે. જેમાં મનુષ્ય જન્મ આર્ય, ક્ષેત્ર, આર્ય-કુળ, વિતરાગનો ધર્મ અને દેવગુરૂની પ્રાપ્તિ હોય ત્યારે જ ખરેખર ધર્મ આરાધના કરીને પાપનો નાશ કરી લેવો જોઈએ. જ્યારે નરક ગતિમાં એક પણ સામગ્રી પાપકર્મના ક્ષય માટે પ્રાપ્ત થતી નથી. ત્યાં નથી લગવાન કે નથી ગુરૂ કે નથી ધર્મ, હવે શું થશે? નરકમાં પાપોના નાશની અપેક્ષાની બદલે પાપોની સજ્જ લોગવવાની પ્રાધાન્યતા વિશેષ છે. જ્યારે હસતા હસતા હસી ખૂશીમાં પાપ કર્યા છે તો પછી સજ્જ લોગવવાના સમયે કેમ ડરો છો? અથવા તો પાપ કરવા જ ન હતા અને જો કર્યાં તો પાપ ક્ષયની પ્રક્રિયા કરવી જોઈએ અથવા પાપોની સજ્જ સમતાપૂર્વક લોગવવી જોઈએ. સૌથી સારો અને ઉંચો માર્ગ છે કે પાપ જે કરવું નહીં પાપ ન કરવાની પ્રતિજ્ઞા કરવી. આથી સાધક મુમુક્ષુ આત્મા એ જીવન સાધનામાં બે લક્ષ્ય મુખ્ય રાખવા જોઈએ. (૧) એક તો ભૂતકાળમાં કરેલા કર્મોના નાશ કરવો. (૨) બીજું લક્ષ્ય છે કે જીવનમાં ફરી નવા પાપ ન કરવા. બસ આ બે લક્ષ્ય સર્વધર્મ આરાધનામાં સમાય જાય છે. પ્રથમ સાધના નિર્જરા ધર્મની છે. બીજી સાધના સંવર ધર્મની છે. જૈન શાસનમાં મૂળ મંત્ર નવકાર મહામંત્રમાં સઘ્વ પાવણ્ણામણો નું લક્ષ્ય સાધકને બતાવ્યું છે. સર્વ પાપનો ક્ષય થાય તે જ આપણું એક માત્ર લક્ષ્ય બનવું જોઈએ. તો જ સાધના સાર્થક થશે અને જો પાપ કરવાથી નહીં અટક્યા તો નરક-તિર્થ-આદિ ચારે ગતિમાં પરિવ્રમણ કરવાના અને ભટકવાના, તથા પાપની સજ્જ લોગવવાથી કોઈ અટકી નહિ શકે અને સંસાર અનંતકાળ સુધી ચાલતો રહેશે.

પાપ કરવાના અને ન કરવાના ફેળ

કેવળજ્ઞાની લગવંતની પાસે બે સજ્જનોએ પોતાના ભાવી ભવની સંખ્યા માટે પ્રશ્ન પુછ્યો, હે લગવંત! અમારા બંનેના ભાવીમાં કેટલા

ભવોની સંખ્યા થશે ? કેવલજ્ઞાની સર્વજ્ઞ પ્રભુએ એકને કહ્યું તારા ૭ જ ભવ બાકી છે. હવે તારે સાત જન્મ જ કરવા પડશે. બીજાને કહ્યું અસંખ્ય જન્મ બાકી છે. આથી તારે અસંખ્ય જન્મ ધારણ કરવા પડશે. બંને એ આ સાંભળી આશ્ચર્ય વ્યક્ત કર્યું. માત્ર સાત જ ભવ બાકી છે તે સાંભળી તે આનંદમાં એટલો રાજ થઈ ગયો અને વિચાર કરવા લાગ્યો કે કેવલી ભગવંતની ભવિષ્યવાણી ક્યારે પહોંચે પોટી પડતી નથી. આથી માત્ર સાત જ જન્મ બાકી છે અને આજે મોક્ષ થવાનો નથી. તો પછી નિર્વર્તક ધર્મ—ધ્યાન, તપશ્ચર્યા શા માટે કરું ? આખરે મોક્ષ તો સાતમા જન્મમાં જ થવાનો છે. તો પછી આજથી શા માટે ધર્મ કરું ? બાઈ પીને મોજ મજ શા માટે ન કરું ? અમન ચમન અને મોજશોખથી આનંદ કેમ ન કરું ? ઠીક છે. પાપ લાગશે તો પણ શું ? ૭ ના ૮ ભવ થવાના નથી પછી શી ચિંતા ? આવી રીતે અનેક પાપો આચરવામાં મસ્ત થઈ ગયો. દરરોજ નવા નવા પાપ કરવા લાગ્યો.

જ્યારે બીજો અસંખ્ય ભવને સાંભળીને ઠંડો થઈ ગયો. અરે બાપરે ! હજી મારે અસંખ્ય ભવ ભટકવા પડશે ? આ ભાય પાપભીરૂ અને ભવભીરૂ બનીને ધર્મ આરાધના કરવા લાગ્યો. કોઈપણ પ્રકારનું પાપ ન કરવાનો નિર્ણય કરીને નિષ્પાપ જીવન જીવવા લાગ્યો. સાચો સાધક એ છે જે ભૂતકાળના પાપ ધોવા છે અને ભવિષ્યમાં નવા પાપ ન થાય તે માટે સજાગ રહે છે.

યોગાનુયોગ વર્ષો પછી ફરી કેવલી ભગવંત મળ્યા. આ વખતે આ બંને એ પુછ્યું હે ભગવંત ! અમારા બંનેમાંથી કોણ પહેલા મોક્ષમાં જશે ? કદાચ આપ આ પશ્ચને સાંભળીને હસી પડશો ? આમાં શું પુછવા જેવી વાત છે ? સીધો જ ઉત્તર છે, સાત ભવવાળો પહેલો મોક્ષમાં જશે અને અસંખ્ય ભવવાળો પછી. આટલી સીધી સ્પષ્ટ વાત છે. પછી પુછવાનું શું ? પરંતુ આપણી અમે સર્વજ્ઞ જ્ઞાનીની વાતમાં ઘણું અંતર છે. આપણે સંખ્યાને જોઈને બોલીએ છીએ. જ્યારે અનંતજ્ઞાની બધું જાણી દેખીને કહે છે. તેમનું ગણિત અદ્ભુત છે. કેવલી ભગવંતે જવાબ આપ્યો કે અસંખ્ય ભવવાળો પહેલા મોક્ષમાં જશે અને સાત ભવવાળો તેના પછી કેટલાય સમય પછી જશે. આ સાંભળી બંને આશ્ચર્ય ચક્રિત થઈ ગયા. હે પ્રભુ ! આવું કેવી રીતે થઈ શકે ?

સર્વજ્ઞ પ્રભુએ કહ્યું આ બિલકુલ સાચું છે. આ અનેક પાપ કરીને સાત લવ એટલા લાંબા ચૌડા મોટા મોટા કરશે જેવા કે ૭ મી નારકના ૩૩ સાગ-રોપમનો એક લવ...આવા મોટા મોટા સાત લવ કરશે. જ્યારે તેની સામે અસંખ્ય લવવાળો નાના નાના કેટલાય લવ કરીને અદ્વકાળમાં મોક્ષમાં જશે. હા સંખ્યામાં ફરક નહિ પડે પણ કાળ બહુ લાંબો ચાલશે. હવે તમે વિચારો જવાબ સાચો છે કે નહિ? કર્મસત્તાના ઘરમાં કેવો ન્યાય છે? અને ન્યાયનું ત્રાજવું કેવું છે? બિલકુલ ચોક્કસો ન્યાય. એટલા માટે પાપપ્રવૃત્તિ વધારવાથી સંસારમાં પરિભ્રમણનો કાળ વધે છે અને ઘટાડવાથી ઘટે છે. આથી સંસાર ભ્રમણનો આધાર પણ પાપ પર જ છે.

૧૧મા અંગ વિપાક સૂત્રના કેટલાક પ્રસંગો

જૈન ધર્મના ૪૫ આગમ જે પવિત્ર ધર્મ ગ્રંથ છે તેમાં ૧૧ અંગ સૂત્ર મુખ્ય છે. તેમાં ૧૧ માં અંગના રૂપમાં વિપાકસૂત્ર છે. વિપાકનો અર્થ છે. ફળ (સજા) સારા કરેલા પુન્યનું ફળ સુખરૂપ મળે છે. આથી કેટલાક પ્રસંગ “સુખ વિપાક” ના બીજા ભાગમાં કહ્યા છે. અને કરેલા પાપ કર્મોના ફળ જે દુઃખરૂપ હોય છે તે “દુઃખ વિપાક” ના પ્રથમ ભાગમાં કહ્યા છે. શ્રી ગૌતમસ્વામી ગણધર મહારાજ એ ગોચરીને માટે જતા સમયે જે દશ્ય આંખથી જોયાં છે. તે જ પ્રસંગને ભગવાન મહાવીર પ્રભુને પૂછ્યા છે અને શ્રી સર્વજ્ઞ મહાવીર પ્રભુએ જે કાંઈ જવાબ રૂપે કહ્યું છે તે આ પ્રમાણે છે. એક એક પ્રસંગ ખૂબ દુઃકાળમાં આપું છું.

૧ મૃગાપુત્રીય અધ્યયન

શ્રી મહાવીર સ્વામી ભગવાન એકવાર મૃગા ગામમાં સમોવસર્યા પહેલા ગણધર શ્રી ગૌતમસ્વામી ગોચરી એ ગયા. વિજય ક્ષત્રિયના ઘરે મૃગાદેવીનો પુત્ર “મૃગાપુત્ર”ને ઘરની નીચે ભોંયરામાં જોયો. જે જન્મથી આંધળો, મૂંગો, બહેરો, જેના હાથ પણ નથી. બંને પગ પણ નથી ને આંખ, કાન વિગેરે બાહ્ય ઇન્દ્રિયોનો આકાર પણ નથી. ક્રૂર બે બે છિદ્ર ભાગ છે. જન્મથી માંસના પિંડના સ્વરૂપમાં પડ્યો છે. જે કાંઈ દૂધ વિગેરે આહાર લે છે તેની ૧ મિનિટમાં ઉડી થઈ

જાન્ય છે અને બીજીવાર તે જ ઉદ્દીને ફરી આટે છે. તે શરીર પર અને માંસના રૂપમાં છે. તેવી ભયંકર દુર્ગંધમાં તે જન્મથી પડ્યો છે. આ દશ્ય જોઈને જાણે સાક્ષાત નરક જોઈ રહ્યો છું તેવો ગૌતમસ્વામીને આભાસ થયો. આટલું તીવ્ર દુઃખ હતું. સમવસરણમાં જઈને ગૌતમ સ્વામીએ વીર પ્રભુને આ હકિકત સંભળાવીને તેનું કારણ પુછ્યું તો પ્રભુએ કહ્યું હે ગૌતમ ! આને પૂર્વના ભવમાં ૫૦૦ ગામોના સુબો બનીને પ્રજા પાસેથી ઠર વસુલ કરવામાં ભયંકર અનાચારનું સેવન કર્યું છે. પ્રભુને દુઃખી કરીને ભયંકર પાપ કર્યું છે. આ તે કરેલા મહા પાપની સજા છે. જે આજે લોગવી રહ્યો છે. તે જન્મમાં એક સાથે ૧૬ રોગોની તીવ્ર પીડા લોગવીને ૨૫૦ વર્ષનું આયુષ્ય પૂરું કરીને મરીને પહેલી નરકમાં જઈને ત્યાં પણ ૧ સાગરોપમ સુધી પરમાધામીઓના હાથથી ભયંકર સજા લોગવીને આજે અહિં મૃગાપુત્ર રૂપમાં જન્મથી મહાપીડા લોગવી રહ્યો છે અને આવી સ્થિતિમાં ૨૬ વર્ષનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરીને મરીને સિંહ બનશે. સિંહ મરીને ૧લી નરકમાં જશે. ત્યાં ૧ સાગરોપમ ફરી રહેશે. ત્યાંથી નીકળીને નોળીયો બનશે. ફરી ૨જી નરકમાં જશે. ફરી પક્ષી બનશે. ફરી ૩જી નરકમાં જશે. ફરી સિંહ બનશે. પછી ૪થી નરકમાં પછી સર્પ બનશે. પછી ૫મી નરકમાં, પછી ૬મી બનશે, પછી ૬ઠ્ઠી નરકમાં પછી પુરુષ બનશે, પછી ૭ મી નરકમાં જશે. પછી જલચર બનશે. પછી માખી મચ્છર મકોડા કીડી, તથા બેઈન્દ્રિય અળસિયા વિગેરે બનીને, પછી એકેન્દ્રિયમાં વનસ્પતિકાય વિગેરેમાં જઈને ઉત્પન્ન થશે. પછી વાયુકાય, પછી પાણીમાં પૃથ્વીકાય આદિમાં ૧ લાખવાર થશે. આવી રીતે અનંતકાળ સુધી કરેલા પાપ કર્મોની સજા લોગવતો રહેશે.

(૨) ઉજ્જતક કુમાર

વાણિજ્ય ગામમાં ઉજ્જતક કુમાર મહાકામી વિષય-વાસનાના કીડા જેવો કામધવાળ વેશ્યામાં અત્યંત આશક્ત હતો અને મૈથુન પાપના સેવનમાં તીવ્ર કામી હતો. વેશ્યાગમનના પાપમાં ૨૫ વર્ષ સુધી આસક્ત રહ્યો હતો. ગૌતમસ્વામી જે ગોચરી માટે પધાર્યા હતા. તેઓએ તે ઉજ્જતક કુમારને એક ચોકની વચ્ચે વધ સ્થંભ ઉપર લટકાવેલો જોયો. હજારો લોકોની વચ્ચે રાજસૈનિક કાન-નાક કાપીને

ભાલાથી માંસના ટુકડા કાઢી રહ્યા હતા. મહાવેદનામાં જીવનના ૨૫ વર્ષ પૂરા કરીને મરીને ૧લી નરકમાં ગયો અને મૃગાપુત્રની જેમ આ પણ સાતેય નરકોમાં અને ૮૪ લાખ જીવા યોનિમાં ભટકશે. આ મૈથુન પાપની સજા હતી.

(૩) અભગ્નસેન ચોર

પ્રભુ પુરિમતાલ નગરમાં સમોસર્યા. ત્યાં અભગ્ન નામનો મહાચોર રહેતો હતો. નગરની બહાર મોટી શાલાટવી નામની ચોર પક્ષીનો અધિપતિ વિજય ચોરનો આ પુત્ર પિતાના મૃત્યુ પછી ચોરનો અધિપતિ બન્યો હતો. મોટી મોટી ચોરીઓ ખૂબ કરતો હતો. મહાબલ રાજાએ તેને પકડાવીને ફાંસી પર લગાવ્યો હતો. ફાંસી ઉપર નાક કાન આદિ અંગોપાંગ કાપીને તેના શરીરમાંથી માંસના ટુકડા કાઢીને તેને ખવડાવતા હતા. તેનું જ લોહી તેને પીવડાવવામાં આવતું હતું. આવી રીતે તેના સગા સંબંધી, માતા-માસી, કાકા-કાકી વિગેરેને પણ સજા કરવામાં આવી તે ૩૭ વર્ષનું અદ્ય આયુષ્યપૂર્ણ કરીને ૧લી નરકમાં ગયો. ત્યાંથી સાતે નરકમાં અને સ્થાવર સુધી પરિભ્રમણ કરશે. પૂર્વ જન્મમાં પણ ઈંડાનો વ્યાપારી બનીને ઘોર પાપ કર્યા છે. આ કરેલા પાપની સજા અસંખ્ય જન્મો સુધી ભોગવશે. આવું મહાવીર પ્રભુએ કહ્યું છે.

(૪) શકટકુમાર

એક છણિક ખાટકી [કષાઈ] પશુ હત્યાનું પાપ કરીને નરકમાં જઈને ત્યાંથી અહીં આવીને શકટકુમાર નામનો મહાચોર બન્યો છે અને સાહજણી નગરીની વેશ્યા સુદર્શનામાં આશક્ત બન્યો. તે રાજ-વેશ્યા રાજના મહેલમાં રાખવામાં આવી ત્યાં પણ તે પહોંચ્યો મહા-અંદરાજ એ પકડાવીને તેને ફાંસી પર લટકાવ્યો. અને લોહાની ગરમ પૂતળીથી આલિંગન કરાવ્યું તથા અંગોપાંગ કાપીને માર્યો. ત્યાં તે ૫૭ વર્ષનું આયુષ્ય પૂરું કરીને ૧લી નરકમાં ગયો. આગળ ૭ નરક સુધી ભટકશે. ૩-૪ થા બંને પાપોની મહાસજા ભોગવશે.

(૫) બૃહસ્પતિદત્ત-

કૌશામ્બીનગરીમાં બૃહસ્પતિદત્ત નામનો પૌરોહિત્ય કર્મ કરવાવાળો પુરોહિત હતો. જે પશુચર વિગેરે કરીને પ્રજનનું રાજનું કામ કરતો હતો. રાજનો અત્યંત વિશ્વાસુ બનીને રાજમહેલમાં રોક-ટોક વિના આવતો જતો હતો અને અંતઃપુરની રાણીઓ પાસે પણ આવવા-જવા લાગ્યો. એટલામાં કૌશામ્બીના રાજ શતાનીકના પુત્ર ઉદાયન રાજની પટ્ટરાણી પદ્માવતીની સાથે તે બૃહસ્પતિદત્તે વ્યભિચાર કર્યો. આ પાપ આગળ વધ્યું. પાપ ક્યાં છાનુ રહે છે ? રાજ્યે પકડીને તેને કાંસીના વધસ્તંભ પર લટકાવ્યો. શરીરના ટુકડા ટુકડા કરાવ્યા. ભયંકર વેદના ભોગવીને ૬૪ વર્ષ જીવનના સમાપ્ત કરીને ૧ લી નરકમાં ગયો. ગયા જન્મમાં પણ આ મહેશ્વરદત્ત નામનો પુરોહિત હતો. અને નરબલીયજ્ઞ પણ કરતો હતો. જીવતા પુરુષોના કલેજ કાઢીને યજ્ઞ-યાગ કરવાવાળો તે પાપના સંસ્કારથી બીજા ભવમાં તે પાપ કરીને નરકમાં ગયો. ત્યાંથી તે સાતેય નરકમાં ભટકશે. પ્રાણાતિપાત હિંસાના પાપની સજા છે.

(૬) નંદિવર્ધન-

મથુરા નગરીમાં શ્રીદામ રાજનો પુત્ર નંદિવર્ધન રાજપુત્ર હતો. તે પોતાના પિતાનો વૈરી બન્યો હતો. તેથી એક ચિત્ર નામનો હજામ જે દરરોજ રાજની હજામત કરતો હતો અને રાજનો વિશ્વાસુ હતો. તેને અડધું રાજ્ય આપવાના લોભમાં સાધ્યો. પરંતુ અંતમાં વાત ફૂટી ગઈ. રાજ્યે પુત્રને પકડાવીને ગરમગરમ ઉકળતા ખારા પાણીમાં નાખ્યો. લોભના તપેલા આસન ઉપર બેસાડીને કેટલાય પ્રકારના ગરમાગરમ પાણીથી અભિષેક કરાવ્યો. તે નંદિસેન રાજકુમાર મરીને ૧લી નરકમાં ગયો. આ નંદિસેન ગયા ભવમાં દુર્યોધન નામનો ગુપ્તપાલક હતો. ૩૧૦૦ વર્ષના આયુષ્યમાં સોય ખીલા વિગેરે ખૂબ રાખતો હતો. કેટલાયના મુખ ફાડવા, ગરમ ગરમ ઉકળતો રસ પીવડાવવો વગેરે જેલરના સ્થાને કેટલાય પ્રકારના પાપ કરતો હતો. પાપ કરીને ૬ઠ્ઠી નરકમાં ગયો. ત્યાંથી નીકળીને નંદિસેન યુવરાજ બન્યો એક જન્મના પાપના સંસ્કાર સામે આવ્યા અને પિતૃહત્યા કરવા જતો હતો અને પકડાઈ ગયો. મરીને ૧લી નરકમાં ગયો અને તેવી રીતે સાતેય નરકમાં જશે. અસંખ્ય ભવો સુધી સંસારમાં ભટકશે.

(૭) ઉંબરદત્ત

વિજયપુર નગરના કનકરથ રાજાને ત્યાં ધનવંતરી નામે રાજવૈદ્ય હતો. આયુર્વેદનો જાણકાર પ્રસિદ્ધ વૈદ્ય હતો. અષ્ટાંગ વિદ્યાનો જાણકાર તે વૈદ્ય રાજાની તથા અનેક રાણીઓની દવા-ચિકિત્સા કરતો હતો. પોતાની દવામાં માછલીનું માંસ, કાચબાનું માંસ, જલચરનું માંસ, ઘેટા, બકરા, ભૂંડ, હરણ, સસલા, ગાય અને ભેંસ વિગેરેનું માંસ ખાવાનું કહેતો હતો. પ્રમાણ બતાવતો હતો. પોતે જ તાજું માંસ ખાવા માટે લાવીને આપતો હતો. એટલો બધો માંસાહાર વધાર્યો અને વૈદ્યકના નામ પર હબરો લોકોને માંસ ખાવાનું અને મદિરા પીવડાવવાનું શરૂ કર્યું હતું. આ મહાપાપ ધનવંતરી વૈદ્યને ૩૨૦૦ વર્ષના આયુષ્ય સુધી કર્યું. મરીને ૬ઠ્ઠી નરકમાં ગયો અને ત્યાંથી નીકળીને પાડલખંડ નગરમાં સાગરદત્તનો પુત્ર ઉંબરદત્ત બન્યો. માતાના ગર્ભમાં હતો ત્યારથી ઉપરોક્ત માંસાદિ ખાવાના દોહલા ઉત્પન્ન થયા. ઉંબરદત્ત પણ માંસ મદિરામાં આસક્ત બન્યો. શરીરમાં ૧૬ પ્રકારના રોગ થયા. કુષ્ટ રોગમાં કીડા પડ્યા. રક્તપિત્ત થયો. મહાવ્યાધીઓ ભોગવીને ૧૬ઠ્ઠી નરકમાં ગયો અને પછી આગળ સાત નરકોમાં ભટકતા એવા અસંખ્ય જન્મ સુધી પાપની મહાભંચકર સજા ભોગવશે.

(૮) શૌરિકદત્ત

પૂર્વ જન્મમાં શ્રીયક નામનો રસોઈઓ હતો. જે માંસાહારી ભોજન બનાવવામાં પ્રસિદ્ધ હતો. માછલીઓને પકડી લાવીને, પક્ષીઓ પકડી લાવીને અનેક રીતથી ગરમ ગરમ પાણીમાં ઉકાળીને તેના માંસની માંસાહારી રસોઈ બનાવીને લોજ ચલાવવાનો ધંધો કરતો હતો. તેના કેટલાય નોકર-ચાકર હતા પછી આગળ વધ્યો. ગાય, ભેંસ, પાડા તથા બકરા ઘેટા, ભૂંડ વિગેરે પશુ-પક્ષીઓ તથા માછલીઓને પકડતો, મારતો અને રસોઈ બનાવતો, ખાતો અને ખવડાવતો. આવી રીતે મોટા પાયા પર રસોઈ કરતો હતો. ત્યાં સુધી કે કબૂતર-મોર-તિતર પોપટ વિગેરેના માંસની રસોઈ બનાવતો હતો. ૩૩૦૦ વર્ષ સુધી અહિંયા પાપ કરીને ૬ઠ્ઠી નરકમાં ગયો. ત્યાંથી અહિંયા શૌર્યપુર નગરમાં સમુદ્રદત્તનો પુત્ર શૌરિકદત્ત બન્યો. પૂર્વજન્મના પાપના સંસ્કાર-વશ તે જ પાપ ઉદયમાં આવવાથી પિતાની મૃત્યુ પછી મોટો પ્રસિદ્ધ

મરછીમાર બન્યો. જાળ બીછાવીને હજારો માછલીઓ પકડતો હતો ખાતો હતો, હજારોને ખવડાવતો હતો. વ્યાપાર કરતો હતો. ખાતા સમયે એક કાંટો ગળામાં ફસી ગયો, કોઈ ધલાજી [ચિકિત્સા] ન થઈ શકી. બિચારો તરફડીને, રોગી હાલતમાં ૭૦ વર્ષની આયુષ્યમાં મહાપાપ કરીને, મરીને ૧લી નરકમાં ગયો અને આગળ સાત નરકોમાં જઈને પૃથ્વીકાય આદિ એકેન્દ્રિયમાં પણ અસંખ્યલવો સુધી પાપની મોટી ભારી સજા ભોગવશે.

(૯) દેવદત્તા

મહાસેન રાજાના પુત્ર સિંહસેન યુવરાજના લગ્ન ૫૦૦ રાજ કન્યાઓ સાથે કર્યા હતા. પિતાની મૃત્યુ પછી રાજા બનીને સિંહસેન રાજા શ્યામા આદિ ૫૦૦ રાણીઓમાં આસક્ત બન્યો. મહાકામી, મહાલોભી, કામવાસનાનો કીડો બન્યો હતો. એક શ્યામા રાણીમાં અતિલુપ્થ બન્યો હતો. શ્યામાએ રાજાના કાન ભંભેર્યા. રાજા ભડકી ગયો. અને શ્યામાના અતિગાઢ પ્રેમથી બીજી ૪૯૯ને મારવા તૈયાર થઈ ગયો. અને તેવું જ કર્યું. એક લાકડાનો મહેલ કરાવ્યો એક દિવસ દાવત [ભોજન સમારંભ] ના બહાને ૪૯૯ રાણીઓને અને તેમની ૪૯૯ માતઓને બોલાવીને ભોજન [દાવત] ખવડાવવા બેસાડી અને એકાએક રાજાએ ચારે બાજુથી દરવાજા બંધ કરાવીને ઘાસતેલ છંટાવીને આગ લગડાવી દીધી બધી ૯૯૯ને જીવતા જીવ બાળી દીધી. મહાકામી સિંહસેન રાજા ૩૪૦૦ વર્ષનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરીને મરીને મહાપાપની સજા ભોગવવા ૬ ક્લી નરકમાં ગયો ત્યાં ૨૨ સાગરોપમનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરીને અહીં રોહિડા નગરમાં દત્ત નામના સાર્થવાહની પુત્રી દેવદત્તા રૂપે જન્મી. તેના લગ્ન પુષ્પનંદી રાજા સાથે થયા. શ્રીદેવી તેની સાસુ હતી. પુષ્પનંદીના પિતાના મૃત્યુબાદ તે તેની માતાની ખૂબ જ કાળજી લેતો હતો. પત્નીથી આ સહન ન થતા તેનું કાટલું કાઢી નાખવાનો વિચાર કર્યો. દેવદત્તાએ એક દિવસ લોખંડનો સળીયો લઠ્ઠામાં તપાવીને સાસુ શ્રીદેવીને મારી નાંખી. આ ઘોર પાપ કરીને સજા પામેલી દેવદત્તા ૮૦ વર્ષનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરીને ૧લી નરકમાં ગઈ. અને સાતે નરકમાં જઈને વનસ્પતિકાયમાં ભટકતી એવી અસંખ્ય જન્મો સુધી પાપની ભયંકર સજા ભોગવશે.

(૧૦) અંબુસુતા

ઇન્દ્રપુર નગરની પ્રસિદ્ધ વેશ્યા પૃથ્વીશ્રી વશીકરણુ વિદ્યાથી રાજા વિગેરે સેંકડોને વશ કરીને કામલોગ લોગવતી હતી. આ મૈથુન સેવનના મહાપાપથી મરીને છઠ્ઠી નરકમાં જઈને ૨૨ સાગરોપમનો કાળ પુરો કરીને ત્યાંથી નીકળીને વર્ધમાનપુર નગરમાં ધનદેવ સાર્થ-વાહની પુત્રી બની જેનું નામ અંબુશ્રી રાખ્યું. નગરના રાજા વિજય મિત્ર સાથે લગ્ન થયા, મહાકામી પૂર્વ જન્મના વેશ્યાગીરીના સંસ્કાર ઉત્પન્ન થયા રાજા માતૃલક્ષ્મી હતો. આથી રાણી અંબુશ્રીની કામચલા સંતોષાતી ન હતી. આથી તે મહારોગથી ઘેરાયેલી રોગગ્રસ્ત બની. રોગથી મરીને ૧લી નરકમાં ગઈ. અને ગયા જન્મના પાપોની સજા લોગવતી સાતેય નરકમાં જશે. ત્યાંથી ભટકતી તે એકેન્દ્રિયમાં વન-સ્પતિકાયમાં અસંખ્ય ભવ કરશે. એક જન્મના પાપની સજા કેટલા ભવો સુધી લોગવવી પડે છે.

ઉપરોક્ત દશ દષ્ટાંત વિપાક સૂત્રમાં છે અને ગોચરી જતા ગૌતમસ્વામીએ પોતે જ આંખથી જોયેલા પ્રસંગો છે. જેને જોવાથી આશ્ચર્યકારી લાગવાથી સમવસરણુમાં આવીને શ્રી મહાવીર પ્રભુને પૂછે છે. સર્વજ્ઞ મહાવીર પ્રભુએ બધાના પૂર્વ જન્મના વર્ણન બતાવતા ભયંકર પાપ કર્મોને બતાવ્યા છે. તથા તે તે જીવોની ભાવી પરંપરા બતાવી છે. પાપની સજા કેટલી ભયંકર ભારી હોય છે તે મહાવીર પ્રભુએ બતાવ્યું છે. જિજ્ઞાસુઓ વિપાકસૂત્રનો અનુવાદ જોવાથી વધારે સ્પષ્ટ રીતે સમજશે.

“પાપની સજા ભારે”

આ પ્રવચન શ્રેણીની પુસ્તિકામાં તમે સારી રીતે જોયું અને સમજ્યું કે પાપ કેવા હોય છે? કેવી રીતે થાય છે? કેટલી અધમકક્ષાના પાપ કર્મ હોય છે? અને આ ૧૮ પાપોનું સેવન જ્યારે જેને કર્યું તેમની આખરી અંતમાં કેવી દુર્દશા થઈ? તે તમે જાતે સમજ્યા અને અનુભવ કર્યો. આથી તમારો અંતરાત્મા જરૂર અંદરથી પોકારતો હશે કે “પાપની સજા [બહુ જ] ભારે છે. કરેલા નિકાચિત પાપોથી કોઈ છૂટકારો નથી. જો પાપ કર્યો છે તો સજા નિશ્ચિત રૂપમાં લોગવવી જ પડે છે. તેમાં કોઈ સંદેહ નથી,

શંકા નથી. આ નિર્વિવાદ સત્ય છે. કર્મસત્તાના ઘરમાં કોઈ દેર પણ નથી અને અંધેર પણ નથી. જેવા પાપ કયાં છે ? જેવી રીતે પાપ કયાં છે ? તેવી રીતે તેનું ક્ષણ ભોગવવું પડે છે. ભૂતકાળમાં ઘણા પાપો કયાં તેની સજા નરકમાં ભોગવી આવ્યા પણ જ્ઞાનાવરણીય કર્મ એટલું ભેરદાર છે કે તે કોઈ જાણી શકતા નથી. તેથી જ પાપની પરંપરા વધે છે. કાલાંતરે કર્મ ઉદયમાં આવે છે અને ફરી તેવા પાપો કરીએ છીએ.

પાપકર્મને ઉદયમાં આવવા માટે પણ નિમિત્ત જોઈએ છે. તેથી જ્ઞાનીઓ કહે છે. નિમિત્તથી બચો. પહેલાં તો પાપને જાણવા પડશે તેના પરિણામ જાણવા પડશે. જો પાપને જાણશો તો પાપને છોડી શકશો. પાપને જાણો તે જ્ઞાન, પાપને પાપ તરીકે માનો તે દર્શન, [શ્રદ્ધા] પાપને પાપ તરીકે માનીને છોડો તે ચારિત્ર.

જેટલી પાપ કરવામાં શક્તિ વાપરીએ છીએ તેની અનંતમાં ભાગની શક્તિ પાપ ધોવામાં વાપરતા નથી. ૧૮ પાપમાંથી એક પણ પાપ એવું નથી જે શક્તિ વાપર્યા વગર થતું હોય. દૈવ પ્રહારીએ હત્યા કરવામાં જે શક્તિ વાપરી તેના કરતા હજારગણી શક્તિ પાપ ધોવામાં વાપરી છે. જ્ઞાનીઓ કહે છે કે સંસારમાં જે પાપ બંધાય છે તે જ સંસારમાં પાપ ધોવાય છે. પાપ કરતા મજા આવે છે ત્યારે તેની સ્થિતિ દ્વીર્ધ બંધાય છે. માત્ર મનુષ્યગતિ જ એવી છે જેમાં અનેક ભવોના પાપોને સક્રામ નિર્જરા પૂર્વક ખપાવી શકીએ છીએ. પાપને ખપાવવા માટે જ તીર્થંદર ભગવંતો એ ધર્મ બતાવ્યો છે. ધર્મના સાબુથી જ પાપ ધોવાશે. પાપોનો મેલ ધોવા માટે આંખના આંસુના પાણીની જરૂર છે. પશ્ચાતાપનું રૂઢન જરૂરી છે. પાપ કયાં પછી પાપને સ્વીકારે એજ પ્રાયશ્ચિત્ત કરી શકે છે. પાપ ધોતા ધોતા પાપનો એવો અણુગમે થવો જોઈએ કે ફરી પાપ કરવાનું મન જ ન થાય પાપ થયા છે અને ચાલુ છે. તેના અધ્યવસાય ચાલુ છે તો તે ભીના પાપનો ઉકેલ જલ્દી લાવી શકાય છે. તે પ્રાયશ્ચિત્ત કરવા પૂર્વક પાપમાંથી પાછા હટી શકાય છે. પાપ કયાં પછી આપણને સહેજ પણ કમકમાટી થાય, અરેરાટી થાય, મનમાં પશ્ચાતાપની ધારા કુટે તો તે પાપમાંથી બચી શકાય છે. પાપ કયાં પછી દુર્ગંધા થાય, તિરસ્કાર થાય ત્યારે તેમાંથી હટી શકાય છે.

જ્યાં સુધી નિકાચીત ઠમ્ ન બાંધ્યું હોય ત્યાં સુધી બદલી શકાય છે. પાપ પ્રાયશ્ચિત્તથી અને પશ્ચાતાપથી જ ધોવાય છે. પશ્ચાતાપ વગર પ્રાયશ્ચિત્ત થતું નથી.

જીવનમાં જેને આત્મવિકાસ સાધવો છે તેને માટે આ મહત્વની વાત છે. તમારા મનનું સતત ચેકીંગ કરતા જાઓ...એ જો પાપ પ્રત્યે નફરત બતાવતું હોય તો નક્કી સમજાવો કે તમારા જીવનમાંથી પાપો અચૂક વિદાય લઈ રહ્યા છે. પણ આના બદલે જો મન પાપ પ્રત્યે કુણી લાગણીવાળું દેખાતું હોય તો નક્કી માનજો તમારે હજુ સાવધ રહેવાની ખૂબ જરૂર છે. માત્ર સદ્વિચારણના આધારે તમારી જાતને વિકાસના પંથે માની લેવાની ભૂલ ન કરશો. પાપના વિચારને અટકાવવા નિમિત્તોથી દૂર રહો અને તમારા જીવનમાં ધર્મ પ્રવૃત્તિઓ વધારો.

“સર્વપાપપણ્ણસણ્ણો” જ શ્રેષ્ઠ માર્ગ છે.

એટલા માટે પાપો ની ભયંકર સજા પીડા, દુઃખ અને ત્રાસથી બચવા માંગો છો તો પહેલા પાપોથી બચવું અનિવાર્ય છે. જૈનધર્મના મહામંત્ર નવધારના ૭માં પદ “સર્વપાવ—ણ્ણસણ્ણો” માં સર્વ પાપો નાશ કરવાનું સર્વોચ્ચ સાધ્ય બતાવ્યું છે. પ્રત્યેક સાધકનું આ અંતિમ લક્ષ કેન્દ્રમાં હોવું જોઈએ કે હું સર્વ પાપનો નાશ કેવી રીતે કરું? સર્વ પાપ ઠમ્નો નાશ કરવો... ક્ષય કરવો અપાવવા એજ નિર્જરા છે. અને નિર્જરા એ જ માત્ર મોક્ષ મેળવવાનો ઉપાય છે. કહ્યું છે કે

અકર્તવ્યં ન કર્તવ્યં પ્રાણૈઃ કણ્ઠગતૈરપિ ।

સુકર્તવ્યં તુ કર્તવ્યં, પ્રાણૈઃ કણ્ઠગતૈરપિ ॥

ન કરતા યોગ્ય પાપ તો પ્રાણ ગળા સુધી આવે તો પણ ક્યારેય પાણુ ન કરવું જોઈએ. એવી રીતે કરવા યોગ્ય સુકર્તવ્યને પ્રાણ ગળા સુધી આવે તો પણ કરવું જ જોઈએ. ધર્મ ન જ છોડવો જોઈએ. પાપ જ છોડવું જોઈએ. સર્વ પાપ ઠમ્નોના સંપૂર્ણ નાશથી મોક્ષપ્રાપ્તિ થાય છે. આથી બધા પાપ છોડીને નિષ્પાપ બનીને મોક્ષમાં જાય. કોઈ પાપની ભારી સજા ન પામે આજ શુભ મનોકામના.....

* “મા કાર્ષીત્ કોઽપિ પાપાનિ” *

મિથ્યાત્વશબ્દ પાપસ્થાનકની સજાઓ

- અઢારમું જે પાપનું થાનક, તે મિથ્યાત્વ પરિહરીયેલ,
સત્તરથી પણ તે એક ભારી હોય તુલાયે બે ધરીયેલ,
ઠાટ કરે પરિપરિ દમો અચા, ધર્મ અર્થે ધન ખચ્યેલ,
પણ મિથ્યાત્વ છતે તે જુદું તિણે તેહથી તુમે વિરમોલ...(૧)
- કિરિયા કરતાં ત્યજતો પરિજન દુઃખ સહતો મનરીજેલ,
અંધન જીતે પરની સેના, તિમ મિથ્યા દષ્ટિનસીઝેલ,
વીરસેન સુરસેન દષ્ટાંતે સમક્ષિતની નિયુક્તેલ,
બેઈ ને ભલી પરે મન ભાવો, એહઅચ્ચ વર ચુકતેલ...(૨)
- ધર્મ અધર્મ-અધર્મ ધર્મહ સન્નામન્ગે ઉમગ્ગાલ,
ઉન્માર્ગે મારગનીસન્ના, સાધુ અસાધુ સંલગ્ગાલ,
અસાધુમાં સાધુની સન્ના જીવે અજીવ અજીવે જીવ વેદોલ,
મુક્તે અમુત અમુક્તે મુક્તિહ, સન્નાએ દશ લેદોલ...(૩)
- અભિગ્રહિત નિજનિજ મતે અભિગ્રહ અનભિગ્રહિત સહુ સરખાલ
અભિનિવેશી જાણતો ઠહે જુદું કરે ન તત્ત્વ પરિખખાલ,
સંશય તે જિનવચનની શંકા અવ્યકતે અનાલોગાલ,
એ પણ પાંચ લેદ છે વિશ્રુત જાણે સમજુ લોગાલ...(૪)
- લોક લોકોત્તર લેદ એ ષડ્વિધ દેવ-ગુરુ વલી પર્વલ,
સંગતિતિહા લૌકિક ત્રિણ આદર, કરતા પ્રથમ તે ગર્વલ,
લોકોત્તર દેવ માને નિયાણે ગુરુ જે લક્ષણ-હીણાલ,
પર્વ નિષ્ટે ઇહલોકને કાજે માને ગુરુપદ લીનાલ...(૫)
- ઈમ એકવીશ મિથ્યાત્વ તજે જે ભજે ચરણ ગુરુ કેરાલ,
સજેનપાયે રજે ન રાખે મત્સર દોહ અનેરાલ,
સમક્ષિધારી શ્રુત આચારી તેહની જગ બલિહારીલ,
શાશન સમક્ષિતને આધારે તેહની કરે મનોહારી જ...(૬)
- મિથ્યાત્વ તે જગમાં પરમ રોગ છે, વલીય મહા અંધકારોલ,
પરમ શત્રુને પરમ શસ્ત્ર તે પરમ નરક સંચારોલ,
પરમ દોહગને પરમ દરિદ્રતે, પરમ સંકટ તે કહીયે જ,
પરમ કંતાર પરમ દુર્ભિક્ષ તે તે છાંડે સુખ લહીયેલ...(૭)
- જે મિથ્યાત્વ લવલેશ ન રાખે સૂધો મારગ ભાખેલ,
તે સમક્ષિત સુરતરૂ દલ, આખે રહે વલિ અણીયે આંખે જ,
મહોટાઈ શી હોય ગુણ પાખે? ગુણ પ્રભુ સમક્ષિત દાખેલ,
શ્રી નય વજય વિખુધ પાય-સેવક વાચક જસ ઈમ ભાખેલ...(૮)

શ્રી ધર્મનાથ પો. હે. જૈનનગર શ્વે.
મૂ. જૈન સંઘ

સંવત ૨૦૪૫

અમદાવાદ.

* મેનેજિંગ કમીટી *

૧. શ્રી યુ. એન. મહેતા (પ્રમુખ)
૨. „ રસીકલાલ પોપટલાલ (હિપ-પ્રમુખ)
૩. „ બિપીનચંદ્ર શાન્તીલાલ (સેક્રટરી)
૪. „ જયંતિલાલ ફકીરચંદ (ખજાનચી)
૫. „ રમણલાલ વજેચંદ (ટ્રસ્ટી)
૬. „ સુમતિલાલ છોટાલાલ „
૭. „ ચંદ્રકાન્તભાઈ સી. ગાંધી „
૮. „ ચમનલાલ શંકરલાલ „
૯. „ હેમંતભાઈ ચીમનલાલ શાહ „
૧૦. „ ચંદ્રકાન્તભાઈ સી. મશરવાળા (જે.સેક્રટરી)

卐 શ્રી ધર્મનાથસ્વામિને નમઃ 卐

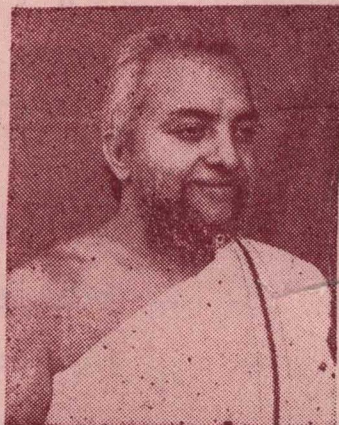
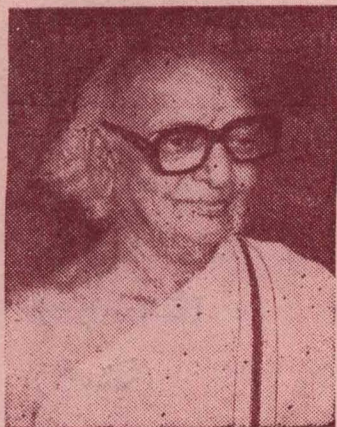
પ. પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય સુબોધસૂરીશ્વરજી મ. સા.

તથા પ. પૂ. મુનિરાજ શ્રી અરૂણવિજયજી મહારાજ

(રાષ્ટ્રભાષા રત્ન-વર્ધા, સાહિત્યરત્ન-પ્રવાજ, ન્યાય-દર્શનનાથ - મુંબઈ)

આદિ મુનિ મંડળના

વિ. સં. ૨૦૪૫ ના જૈનનગરશ્રી સંઘમાં ચાતુર્માસ
હરમ્યાન શ્રી ધર્મનાથ પો. હે. જૈનનગર શ્વે. મૂ. જૈન
સંઘ-અમદાવાદ. તરફથી યોજાયેલ ૧૬ રવિવારીય

પ. પૂ. આચાર્યદેવ વિજય
સુબોધસૂરીશ્વરજી મ. સા.

પ. પૂ. મુનિરાજશ્રી
અરૂણવિજયજી મ. સા.

* ચાતુર્માસિક રવિવારીય ધાર્મિક શિક્ષણ શિબિર *
ની અંતર્ગત ચાલતી

પ. પૂ. મુનિરાજ શ્રી અરૂણવિજયજી મહારાજના

卐 “પાપળી સજા ભારે” 卐 — વિષયક

રવિવારીય સચિત્ર જાહેર પ્રવચન શ્રેણિ
ની પ્રસ્તુત બીસમી પુસ્તિકા

શ્રી ધર્મનાથ પો. હે. જૈનનગર શ્વે. મૂ. જૈન સંઘ તરફથી
જૈનનગર-શારદામંદિર રોડ, પાલડી, અમદાવાદ-૭
પ્રસ્તુત પ્રવચન પુસ્તિકા હોવાથી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવી છે.